القرآن الکریم

آسان ترجمہ

تعلیم القرآن

تکی پہ تکی
او روانہ ترجمہ

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

يَعْتَذِرُوْنَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ ۚ قُلْ لَّا تَعْتَذِرُوْا

عذر به وکړي دوی | تاسو ته | هرکله چه واپس راشئ تاسو | دوی ته | وواېه | عذر مه کوئ

دوئ به تاسو ته (رنګ رنګ) عذرونه پېش کوي، هرکله چه تاسو واپس ورشئ ورته وواېه چه بهانې مه کوئ

لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ ۚ وَسَيَرَى اللّٰهُ

موږ هېڅکله يقين نه کوو | په تاسو | موږ ته خبر ورکړی دی الله | ستاسو خبرونه (حالات) | او ګوري به | الله

موږ ستاسو په خبره يقين نه کوو، الله تعالیٰ موږ ته ستاسو حالات ښودلي دي، او بيا به هم الله تعالیٰ او

عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

ستاسو عمل ته | او د هغه رسول | بيا | به واپس کړے شئ | د هغه طرف ته چه پوهيږي په پټو | او په ښکاره

رسول ستاسو کارونه ووينې ، بيا به الله تعالیٰ ته واپس لاړ شئ چه پټ او ښکاره هرڅه ورته معلوم دي

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ

پس هغه به وښائي تاسو ته | هغه څه | چه تاسو به کول | ډير زر به دوی قسمونه خوري | په الله | ستاسو په وړاندې

نو هغه به ورته وښائي چه کوم کوم کارونه تاسو کول ، چه تاسو واپس شئ نو دوی به درته په الله تعالیٰ قسمونه

اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوْا عَنْهُمْ ۚ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمْ ۚ اِنَّهُمْ

هرکله چه راواپس شئ تاسو | د دوی طرف ته | چه تاسو مخ واړوئ | له دوی نه | پس تاسو مخ واړوئ | له دوی نه | بېشکه دوی

خوري ، د دې دپاره چه تاسو ترې نه واوړئ ، نو تاسو ترې مخ واړوئ (ځکه چه) دوی

رِجْسٌ ۚ وَّمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٥﴾

ناپاک (دي) | او د دوی ځائے | دوزخ دے | بدله (ده) | د هغه کارونو | چه دوی به کول .

پليت دي او د دوی ټيکانړه دوزخ دے او دا د دوی د عملونو بدله ده .

يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ

دوی به قسمونه خوري | تاسو ته | چه تاسو راضي شئ | له دوی نه | پس که چرے تاسو راضي شوئ | له دوی نه | پس بېشکه الله

دوی تاسو ته ځکه قسمونه خوري چه تاسو ترے نه راضي شئ، نو الله تعالیٰ د داسے شرارتي خلقو نه

لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٩٦﴾ اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَّنِفَاقًا

به نه راضي کيږي | د هغه خلقو نه | چه نافرمانه دي | دا کلي وال | ډير سخت دي | په کفر | او نفاق کښے

هيڅ چرے نه راضي کيږي . دا کلي وال (منافقان) په کفر او نفاق کښے ډير سخت دي

وَّاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوْا حُدُوْدَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ ۗ وَاللّٰهُ

او د ديات لائق دي | چه نه د پوهيږي دوی | په احکامو | چه نازل کړل | الله | په خپل رسول | او الله

او د نادانئ په وجه د دے لائق دي چه الله تعالیٰ په خپل رسول باندې څه نازل کړي دي د هغې حدود ونه وپيژني

عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَّتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ

پوهه | د حکمت خاوند دے | او ځينې کلي وال | هغه دي | چه خيال کوي | هغه څه چه د خرڅ کوي

الله تعالیٰ په هر څه پوهه او حکمت خاوند دے او په کلي والو کښے ځينې کسان داسے دي چه د الله تعالیٰ په لاره کښے

مَغْرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَآئِرَ ۭ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ ۭ

تاوان ¦ او انتظار کوی ¦ په حق ستاسو کښے ¦ (دَ زمانې) دَ گردشونو ¦ هم په دوی دے ¦ گردش ¦ بد

خرڅ کول تاوان گڼړی او په تاسو باندې دَ انقلاباتو انتظار کوی خو غرآوخت هم پخپله په دوئ راتلونکے دے

وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٩٨ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ

او الله ¦ اؤریدونکے ¦ پوهه دے ¦ او څنے کلی وال ¦ هغه دی چه ایمان لری ¦ په الله

او الله تعالیٰ هر څهٔ اوری په هر څهٔ پوهه دے ۔ او څنے کلی وال داسے هم دی چه په الله تعالیٰ او په

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ

او په ورځ ¦ دَ اٰخرت ¦ او گڼړی ¦ هغه څهٔ چه ¦ دوی خرڅ کوی ¦ نزدیکت ¦ په نزد دَ الله

ورځ دَ اٰخرت ایمان لری ، او څهٔ چه خرڅ کوی هغه دَ الله تعالیٰ په دربار کښے دَ نزدیکت او دَ پیغمبر

وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ ۭ اَلَآ اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ ۭ سَيُدْخِلُهُمُ

او دَ رسول دَ دعاگانو (اخستلو ذریعه) ¦ واورئ ¦ بیشکه دا ¦ نزدیکت دے ¦ دوی دَ پاره ¦ زر به داخل کړی دوی

دَ دُعا اخستلو ذریعه گڼړی ، هو! بیشکه دا خرڅ کول دَ دوی دَ نزدیکت ذریعه دهٔ ، الله تعالیٰ به ئے ډیر زر

اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٩٩ وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ ع ١٢

الله ¦ په خپل رحمت کښے ¦ بیشکه الله ¦ بخښونکے ¦ مهربان دے ¦ او وړاندې کونکی ¦ دَ ټولو نه ډیر مخې

دَ خپل رحمت دَ سیوری لاندې راولی ، بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے ۔ او هغه مهاجر او انصار چه دَ

مِنَ الْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ ۙ رَّضِيَ

له مهاجرینو ¦ او له انصارو نه ¦ او هغه خلق چه ¦ پیروی ئے کړے دهٔ دَ دوی ¦ په نیکئ کښے ¦ راضی شو

ټولو نه ډیر مخکښے ئے ایمان ته سبقت کړے دے او څوک چه په اخلاص ورپسے روان شوی دی ، دَ هغو

اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ

الله ¦ له دوی نه ¦ او دوی راضی شول ¦ دَ هغهٔ نه ¦ او تیار کړی دی ¦ دوی له ¦ باغونه ¦ چه بهیږی په

ټولو نه الله تعالیٰ راضی شوے دے او هغوی دَ الله تعالیٰ نه راضی شوی دی او دا سے باغونه ئے ورله تیار کړی دی چه دَ هغے

تَحْتَهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝١٠٠

دَ هغے لاندې ¦ نهرونه ¦ همیشه به وی ¦ په هغے کښے ¦ همیشه ¦ هم دا دهٔ ¦ کامیابي ¦ لویه

لاندې نهرونه بهیږی تل ترتله به پکښے دَ سیوری ، دا ډیره لویه کامیابي دهٔ ۔

وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ مُنٰفِقُوْنَ ڼ وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِيْنَةِ ڦ وقف منزل

او څنے له هغو نه ¦ چه تاسو گیر چاپیره دی ¦ له کلی والو نه ¦ منافقان دی ¦ او څنے له مدینے والو نه (هم)

او (اے مسلمانانو!) تاسو نه گیر چاپیره په کلی والو کښے ډیر خلق منافقان دی او څهٔ په مدینے والو کښے دی

مَرَدُوْا عَلَى النِّفَاقِ ۣ لَا تَعْلَمُهُمْ ۭ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۭ

چه ټینگ دی ¦ په نفاق باندې ¦ نهٔ پیژنئ تاسو دوی ¦ هم مونږ ¦ دوی پیژنو

چه په نفاق ټینگ ولاړ دی ۔ تهٔ خو دوی نهٔ پیژنئ (خو) مونږ دوی ښهٔ پیژنو

سَنُعَذِّبُهُم مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ

زر به مونږ عذاب ورکړو دوی ته | دوه ځله | بیا به راوګرځولے شي دوی | د لوئے عذاب طرف ته | او نور خلق دي

او ډیر زر به مونږ دوی ته دوه سزا ګانے ورکړو او بیا به په آخرت کښے لوئے عذاب ته وسپارلے شي ـ او ځنے نور

اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا

چه هغوی اقرار وکړو | د خپلو ګناهونو | ګډوو چه ګډ ورو عملونه وکړل | (څه) نیک | او څه بد

کسان داسے دي چه خپله ګناه ئے منلے ده، عملونه ئے ګډ وډ دي څه نیک او څه بد.

عَسَى اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ

نزدے ده چه الله | توبه قبوله کړي | د دوي | بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | واخله

اُمید دے چه الله تعالیٰ به د دوي توبه قبوله کړي بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے ـ (اے پیغمبره)

مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم بِهَا

د دوي د مالونو نه | صدقه | چه ته پاک کړے دوي | او صفا کړے دوي | په دے (صدقه)

د دوی د مالونو نه صدقه وصول کړه چه د دے په ذریعه ئے پاک او صفا کړے، او

وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

او دعا کوه | دوی ته | بیشکه ستا دُعا | تسکین دے | د دوی پاره | او الله | آورېدونکے

د دوی په حق کښے دعا کوه، ستا دُعا د دوی د تسلی سبب دے، او الله تعالیٰ هرڅه آوري

عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

پوهه دے | آیا نه پوهیږي دوي | چه بیشکه هم الله | قبلوي | توبه | د خپلو بندګانو

په هرڅه پوهه دے. آیا دوی ته معلومه نه ده چه هم الله تعالیٰ د خپلو بندګانو توبه قبلوي

وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ

او اخلی | صدقے | او چه هم الله | توبه قبلونکے | مهربان دے | او ووایه

او هم هغه صدقے قبلوي او دا چه هم الله تعالیٰ توبه قبلوي او مهربان دے او ورته ووایه

اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۖ

عمل کوئ تاسو | بیا به ګوري | الله | ستاسو عمل | او رسول د هغه | او مؤمنان هم

چه تاسو (نیک) عملونه کوئ، الله تعالیٰ او رسول او مومنان ستاسو طرز عمل ته ګوري.

وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم

او زر به تاسو واپس کړے شئ | طرف د پوهیدونکي | د پټو | او ښکاره ؤ ته | پس هغه به تاسو ته ونبائي

او هغه ذات ته به واپس کیږئ چه پټ او ښکاره هرڅه ورته معلوم دي، نو هغه به مو خبر کړي

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ

هغه څه چه تاسو به کول. | او څه (خلق نور هم) دي | چه پاتے کړے شول | د الله حکم پورے | یا به عذاب ورکړي دوی

چه تاسو څه څه کارونه کول ـ او ځنے نور خلق دي چه د هغوی معامله د الله تعالیٰ حکم ته پاتے ده یا به سزا ورکړي

وَاِمَّا يَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠٦﴾ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا

او يا به معاف كړي | دوى | او الله | پوهه | د حكمت خاوند دے | او هغه خلق | كوم چه جوړ كړه

او يا به ئے توبه قبوله كړي او الله تعالىٰ په هر څه پوهه د حكمت خاوند دے. او هغه نور خلق دي چه يو جومات

مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا وَّتَفْرِيْقًا ۢ بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

يو جومات | د ضرر وركولو | او د كفر كولو | او اختلاف پيدا كولو د پاره | د مؤمنانو په مينځ كښے

ئے د ضرر رسولو په غرض او د كفر د پاره او د مسلمانو ترمينځه د جدائي راوستو په نيت جوړ كړے دے

وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَيَحْلِفُنَّ

او د مورچل جوړولو | هغه چا د پاره | چه جنګ ئے كړے دے د الله | او د هغه د رسول سره | د وړاندي لا د ئے نه | او دوي به ضرور قسمونه خوري

او د هغه چا د استوګنے په خاطر چه د پخوا راسے د الله او د رسول مخالفت كوي، او دوي به درته قسمونه

اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّا الْحُسْنٰى ۗ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٠٧﴾

چه نه ده اراده كړے مونږ | (څه نور) سيوا د ښيګړے نه | او الله | ګواهي وركوي | چه يقيناً دوي | دروغژن دي

خوري چه زمونږ غرض د ښيګړے نه بغير نور هيڅ نشته او الله تعالىٰ ګواه دے چه دوي دروغ وائي.

لَا تَقُمْ فِيْهِ اَبَدًا ۗ لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى

ته مه ودريږه | په هغه كښے | هيڅ كله | خامخا هغه جومات | چه بنياد ئے ايښودے شوے دے | په پرهيزګاري باندې

ته په دغه جومات كښے هيڅ چرے (مونځ ته) مه ودريږه، البته د كوم جومات بنياد چه د وړومبي ورځے نه په تقوىٰ

مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُوْمَ فِيْهِ ۗ فِيْهِ رِجَالٌ

د وړومبي ورځے نه | هغه زيات حق لرى | چه ودريږے ته | په هغه كښے | په هغه كښے داسے خلق دي

ايښودے شوے دے، هغه د دے قابل دے چه ته پكښے (مونځ ته) ودريږے، په هغه كښے داسے خلق دي

يُّحِبُّوْنَ اَنْ يَّتَطَهَّرُوْا ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ اَفَمَنْ اَسَّسَ

چه خوښوي | چه دوي پاك شي | او الله | دوست لري | پاك او سپين ونكي | پس آيا هغه كس چه بنياد ئے كيښود

چه پاكه استوګنه خوښوي ، او پاك او سپين ونكي خلق د الله تعالىٰ خوښ وي ، آيا چا چه د خپل عمارت

بُنْيَانَهٗ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ اَسَّسَ

د خپلے آبادئ | په ويره | د الله نه | او په رضامندئ (د هغه) | ورښه دے | يا | هغه كس | بنياد ئے كيښود

بنياد د الله تعالىٰ نه په ويره او د هغه د رضامندئ په خاطر ايښے دے هغه بهتر دے او كه هغه څوك چه د

بُنْيَانَهٗ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهٖ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ ۗ

د خپلے آبادئ | په غاړه | د يو كنډے | غورزيدونكے | پس وغورزيده | په ده سره | په اور كښے | د دوزخ

خپل عمارت بنياد ئے د يو زوړ ند غورزيدونكي كمر په سر ايښے دے او هغه عمارت د غه كس خپل ځان سره د دوزخ

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِىْ

او الله | لارښونه نه كوي | قوم | د ظالمانو ته | هميشه به وي | آبادئ د دوي | كومے چه

په اور كښے وغورزولو او الله تعالىٰ ظالمانو ته هدايت نه كوي. كوم عمارت چه دوي جوړ كړے دے دا به تل

بَنَوْا رِيْبَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلَّآ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاللّٰهُ
دوی جوړ کړی ده | شک غورزونکی | د دوی په زړونو کښې | مګر دا چه | ټکړے ټکړے شی | زړونه د دوی | او الله
غورزوی په زړونو کښے د شک زړے دی ، تر هغه چه د دوی زړونه (د جومات په غورزولو) ټوټه ټوټه شی ۔ او

عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۱۱۰ اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ
پوهه | د حکمت خاوند دے | بیشکه الله | اخستلی دی | د مؤمنانو نه | د دوی ځانونه | او د دوی مالونه
الله تعالیٰ ښه پوهه دانا دے ۔ بیشکه الله تعالیٰ د مؤمنانو ځانونه او د دوی مال دولت په دے بدله کښے په بیعه اخستی

بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ؕ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ وَيُقْتَلُوْنَ ۫
ځکه چه دوی له | جنت (دے) | دوی جنګ کوی | د الله په لاره کښے | پس دوی وژنی | او دوی وژلے شی
دی چه دوی ته به جنت ملاویږی ، دوی د الله په لاره کښے جنګ کوی ، پس دوی (دښمنان) وژنی او وژلے کیږی

وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْاٰنِ ؕ وَمَنْ اَوْفٰى
وعده ده | د هغه په ذمه | رښتینې | په تورات | او انجیل | او قرآن کښے | او څوک دے زیات پوره کوونکے
د الله تعالیٰ دا وعده د تورات ، انجیل او د قران په رُو سره رښتینې ده ، او د الله تعالیٰ نه زیات

بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِبَيْعِكُمُ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهٖ ؕ وَ
خپله وعده | د الله نه | پس خوشحاله اوسئ | په خپله هغه سودا | کومه چه تاسو کړه (د الله سره) | او
د خپل قول پوره کوونکے نور څوک کیدے شی ، پس تاسو ته په خپله دے سودا چه تاسو الله تعالیٰ سره کړے ده خوشخبری دے

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۱۱۱ اَلتَّآئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ السَّآئِحُوْنَ
هم دا ده | کامیابی | لویه | دوی توبه کوونکی | عبادت کوونکی | حمد وثنا کوونکی | روژه نیوونکی
او دا ډیره لویه کامیابی ده ۔ دا خلق توبه ویستونکی ، عبادت کوونکی ، حمد وثنا کوونکی روژه نیوونکی

الرّٰكِعُوْنَ السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
رکوع کوونکی | سجده کوونکی | حکم کوونکی | د نیک کار | او منع کوونکی | د بد کار نه
رکوع کوونکی ، سجده کوونکی ، خلقو ته د نیکئ حکم کوونکی ، او د بدو کارونو نه منع کوونکی

وَالْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۱۲ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ
او حفاظت کوونکی | د الله د حدودو | او زیرے ورکړه | مسلمانانو ته | روا نه دی | پیغمبر له
او د الله تعالیٰ د (قائم شوو) حدودو حفاظت کوونکی دی او (داسے) مؤمنانو ته زیرے ورکړه ۔ پیغمبر او مؤمنانو

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ كَانُوْٓا
او هغو خلقو له | چه ایمان ئې راوړے دے | چه دوی بخښنه وغواړی | مشرکانو د پاره | او اګر چه | دوی وی
سره دا نه ښائی چه د مشرکانو په حقله بخښنه غواړی ، اګر که نزدے خپلوان

اُولِيْ قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝۱۱۳
خپلوان | پس له دے نه چه | ښکاره شوه | دوی ته | چه دوی | دوزخیان دی
دی ، د دے نه پس چه دا ورته ښکاره شوه چه دوزخیان دی ۔

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَّعَدَهَآ

او نهٔ وه | بخښنه غوښتل | د ابراهيم | د خپل پلار د پاره | مګر | په سبب د هغه وعدے | چه کړې ئے وه

او د ابراهيم عليه السلام د خپل پلار د پاره دعا غوښتل صرف د يوے وعدے په وجه وو چه ابراهيم عليه السلام ده سره

اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ اِنَّ

د ده سره | پس هر کله چه ښکاره شوه | ده ته | چه دے دښمن دے | د الله | نو بيزار شولهٔ دهٔ نه | بيشکه

کړے وه ، بيا هر کله چه ده ته معلومه شوه چه هغه د الله تعالىٰ دښمن دے نو ترے نه ويزاره شو ، واقعي

اِبْرٰهِيْمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴿۱۱۴﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًاۢ بَعْدَ

ابراهيم | ډير نرم دله | برد باره وو | او نهٔ دے | الله (دا چې) | چه بے لارے کړی | يو قوم | پس له دے نه

ابراهيم عليه السلام ډير نرم مزاجه او برد باره وو . او الله تعالىٰ يو قوم نهٔ بے لارے کوی پس له دے نه چه دوی ته

اِذْ هَدٰىهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

چه لار ئے ښودلے وی دوی ته | ترڅو چه | واضح کړی | په دوی | هغه څه چه دوی له هغے نه ځان ساتی | بيشکه الله

هدايت شوے وی ترڅو چه دوی ته هغه څيزونه صفا صفا ونهٔ ښائی د کومو نه چه دوی له بچ کيدل پکار دی بيشکه الله

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۱۵﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

په هر څيز باندے | پوهه ښيری | بيشکه الله د پاره ده | بادشاهي | د آسمانونو | او د زمکے

په هر څهٔ باندے پوهه دے . بيشکه د آسمانونو او د زمکے بادشاهي صرف د الله تعالىٰ ده هغه

يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۱۱۶﴾

هغه ژوندے کوی | او مړه کوی | او نشته دے تاسو له | بے له خدائے نه | هيڅوک دوست | او نهٔ څوک مدد ګار

ژوندی کوی او مرګ راولی . او بے د الله تعالىٰ نه ستاسو بل هيڅوک دوست يا مدد ګار نشته .

لَقَدْ تَّابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِيْنَ

البته متوجه شو | الله | په خپل نبي | او په مهاجرينو | او په انصارو | کوم چه

بيشکه الله تعالىٰ د خپل پيغمبر او د هغه مهاجرينو او انصارو په حال توجه وکړه چه په

اتَّبَعُوْهُ فِيْ سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْۢ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبُ

پيروی کړه د ده | په وخت | د تنګی سختئ کښے | پس له دے نه | نزدے وه چه واوړی | زړونه

داسے تنګسيا کښے ئے د پيغمبر سره ملګرتيا وکړه ، پس له دے نه چه د څنو خلقو زړونه رغړيدلی

فَرِيْقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّهٗ بِهِمْ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۱۷﴾

د يوے ډلے | له دوی نه | بيا هغه متوجه شو | په هغوی | بيشکه دے | په دوی | ډير مهربان | نهايت رحم کونکے دے

وو ، هغه په دوی مهربانه شو . بيشکه الله تعالىٰ په دوی ډير مهربان رحم کونکے دے

وَّعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيْنَ خُلِّفُوْا ؕ حَتّٰىٓ اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ

او په هغه دريو کسانو | د کومو فيصله چه ملتوی شوے وه | ترڅو چه | هر کله تنګه شوه | په دوی | زمکه

او په هغه دريو کسانو هم هغه مهرباني وکړه د کومو معامله چه ملتوی کړے شوے وه . ترڅو چه زمکه پرے سره د فراخئ

بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَ ظَنُّوْٓا

سره د ارت والي د ځمکې | او تنګ شول | په دوی | ځانونه د دوی | او دوی ګمان وکړو

نه تنګه شوه ، او خپل ژوندون ورباندې بار شو ، او په دې پوهه شول چه د

اَنْ لَّا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّآ اِلَيْهِ ؕ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوْبُوْا ؕ

چه نشته د پناه | د الله نه | مګر صرف هم د ده سره | بيا د ه مهرباني وکړه | په دوی باندې | چه دوی توبه وکړي

الله تعالی د قهر نه پل هيڅ ځای کښې پناه نشته بې د هغه نه ، نو الله تعالی پرې مهربانه شو چه دوی آينده هم

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١١٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ

بيشکه هم الله | توبه قبلوونکے | مهربان دے | اے د ايمان خاوندانو! | دوېرېږئ د الله نه

توبه وباسي بيشکه الله تعالی توبه قبلوونکے مهربان دے . اے مؤمنانو ! د الله تعالی نه وېره کوئ

وَكُوْنُوْا مَعَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِيْنَةِ وَمَنْ

او شئ | سره | د رښتيا ويونکو | (جائز) نه وه | مدينې والو له | او هغه چا له

او د رښتينو خلقو سره ملګري وسېږئ . د مدينې خلقو له او د ګير چاپېره کلي والو

حَوْلَهُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَّتَخَلَّفُوْا عَنْ رَّسُوْلِ اللّٰهِ وَ

چه چاپېره د دوی وو | له کلي والو نه | چه دوی وروستو پاتې شي | د رسول الله نه | او

له دا مناسب نه وو ، چه د الله تعالی د رسول نه د وروستو پاتې شي او

لَا يَرْغَبُوْا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيْبُهُمْ

د اچه زيات خوښ وګڼي | خپل ځانونه | د ده د ځان نه | دا حکم چه | نه رسېږي دوی ته

خپل ځان د ورته د پېغمبر نه خوښ ښکاره شي ، دا حکم چه دوی ته هر کله د الله تعالی

ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا مَخْمَصَةٌ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَـُٔوْنَ

تنده | او نه ستومانی | او نه لوږه | د الله په لاره کښې | او نه دوی پائمال کوي

په لاره کښې لږه وېره تنده يا ستوماني او لوږه ورسېږي ، يا په داسې لاره

مَوْطِئًا يَّغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوْنَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا اِلَّا كُتِبَ

څه ځائے | چه ناراض کوي | کافران | او نه دوی حاصلوي | د دښمن نه | څه کاميابي | مګر ليکلے شي

لاړ شي چه کافران پرې خفه کيږي ، يا د دښمن نه بدل واخلي ، نو په دې هم

لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ

دوی د پاره | د هغې په بدل کښې | عمل | نيک | بيشکه الله | نه ضائع کوي | اجر

بو کار باندې د دوی يو نيکي ليکلے شي ، واقعي الله تعالی د نيکانو اجر نه ضائع

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُوْنَ نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً وَّلَا يَقْطَعُوْنَ

د نيکو کارو | او دوی نه خرڅ کوي | (څه) خرڅ | وړوکے | او نه لوئے | او دوی نه قطع کوي

کوي . او داسې نه کيږي چه دوی د يو خرڅ وکړي لږ يا ډېر او يا د يو ميدان

وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ

(ځنګ) وادی | مګر لیکلی شي | دوی د پاره | د پاره د دې چه جزا ورکړي دوی ته | الله | ډېره ښه

نه تیرېږي او هغه د دوی لیکلی شي ، داځکه چه الله تعالیٰ دوی له د نیکو کارونو ډېره ښه

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً

د هغه څه چه دوی به کول | او نه دی مناسب | مؤمنانو له | چه ووځي | ټول

بدله ورکړي . او دا خبره مناسبه نه ده چه ټول مومنان د ووځي

فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ

پس ولے ونه وتل | له هر یو فرقے | د دوی نه | څه خلق | چه پوهه حاصله کړي | په دین کښے

او داسے د ولے نه وي چه د هر یو ډلے نه څو کسان راووځي چه دوی په دین کښے پوهه حاصله کړي

وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾ ع ۱۵ ۴

او چه ووېروي | خپل قوم | هر کله چه واپس ورشي | د دوی طرفته | چه دوی | ووېرېږي

او کله چه خپل قوم ته واپس ورشي نو چه دوی (د الله تعالیٰ نافرمانۍ نه) ووېرېږي چه هغوی د بدو کارونو نه بچ شي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا

اے د ایمان خاوندانو ! | جنګ کوئ د هغو خلقو سره | چه نږدې دي تاسو ته | له کافرانو نه | او بیا د موئ دوی

اے مؤمنانو ! هغه کافران چه ستاسو خواؤ شا دی هغوی سره جنګ کوئ او (داسے وجنګیږئ) چه

فِيكُمْ غِلْظَةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ الربع

په تاسو کښے | سختي | او پوهه شئ | چه الله | د پرهیزګارو سره دے | او هر کله چه نازلوله شي

دوی په تاسو کښے سختي بیا موئ او پوهه شئ چه الله تعالیٰ د پرهیزګارو ملګرے دے او هر کله چه یو سورت

سُورَةٌ فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِ

یو سورت | نو ځینے له دوی نه | هغه څوک دي | چه وائي | په تاسو کښے د چا | زیات کړو | دے (سورت)

نازل کړے شي نو په دوی کښے ځنے (منافقان) وائي چه دے سورت په تاسو کښے د چا ایمان

إِيمَانًا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ

ایمان | پس کوم خلقو چه | ایمان راوړے دے | پس هغے زیات کړو د دوی | ایمان | او دوی

زیات کړو . پس کوم خلقو چه ایمان راوړے دے هغے د دوی ایمان له ترقي ورکړے ده او دوی

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ

خوشحالیږي . | او هغه خلق چه | په زړونو د دوی کښے | مرض (دے) | پس زیات کړه هغے دوی له

خوشحالیږي . او هغه خلق د کوم په زړونو کښے چه (د نفاق) مرض دے هغے سورت د دوی د

رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ

پلیتۍ د پاسه پلیتي | او مړه شول دوی | او دوی وو کافران | آیا دوی نه ګوري | چه دوی

منافقت په ګندګئ کښے نور زیاتے وکړي او دوی هم د کفر په حالت کښے مړه شول . آیا دوی دا نه ګوري چه دوی

يُفْتَنُوْنَ فِيْ كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوْبُوْنَ

ازمیښت کې غورزولے شي | په هر کال کښے | يو ځل | يا | دوه ځله | بيا | دوی توبه نه کوی

هر کال يو ځل يا دوه ځله په يو آفت کښے غورزولے شي ، خو بيا هم توبه نه وباسي

وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۲۶﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ

او نه دوی | نصيحت اخلي | او هر کله چه | نازلولے شي | يو سورت | (نو) وګوري | ځنې له دوی نه

او نه ترے نه عبرت اخلي ، او هر کله چه يو نوے سورت رانازل شي ، نو دوی يو بل ته

اِلٰى بَعْضٍ ؕ هَلْ يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوْا ؕ صَرَفَ اللّٰهُ

ځنو ته | چه آيا ګوری تاسو ته | څوک سړے ؟ | بيا | دوی واپس شي | واړول | الله

ګوري ، چه آيا تاسو ته څوک (مسلمان) خو ګوري نه ؟ بيا دوی (غلی غوندې) وځي ، الله تعالىٰ د دوی زړونه

قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿۱۲۷﴾ لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ

زړونه د دوی | ځکه چه دوی | (داسې) خلق دی | چه پوهه نه لری | راغلے دے تاسو ته | يو پيغمبر

(د ايمان نه) واړول ولے چه دوی داسے خلق دی چه نه پوهيږی . (اے خلقو!) تاسو ته هم له تاسو نه يو رسول

مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ

له تاسو نه | ګران دے | په هغه | ستاسو تکليف | حد نه زيات خواهشمن دے ستاسو | په مومنانو

راغلے دے ، ستاسو تاوان په هغه بد لګی ، ستاسو د ښيګړے ډير خواهشمند دے ، د مؤمنانو په

رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۖ لَآ اِلٰهَ

زيات مهربان | رحم کوونکے دے | بيا (هم) که چرے | دوی مخ واړوی | نو ووايه | کافی دے ماله الله | نشته څوک معبود

حقله ډير زړه سواندے او مهربان دے . نو که اوس هم دوی مخ ګرځوی نو ورته ووايه چه ماله يوازے الله بس دے بے د هغه نه

اِلَّا هُوَ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿۱۲۹﴾

بے له هغه نه | هم په هغه | ما توکل وکړو | او هم هغه دے | مالک | د عرش | لوئے

بل معبود نشته ، په هغه م توکل دے او هغه د لوئے عرش مالک دے .

سُوْرَةُ يُوْنُسَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعُ اٰيَاتٍ وَّاَحَدَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورة يونس مکی دے او په دے کښے | (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | يو سل نهه آيتونه او يولس رکوع دی

شروع کوم د الله په نوم سره چه لوئے مهربان د ډير زيات رحم خاوند دے

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿۱﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

الٓرٰ | دا آيتونه دی | د کتاب | خاوند د حکمت | آيا خلقو ته وشو | تعجب

الف . لام . را دا د دلے کتاب آيتونه دی چه په حکمت پوره دے - آيا دے خلقو ته دا خبره عجيبه ښکاره

اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَ

(د دے خبرے) چه موږ حکم ولیږلو | يو سړی ته | له دوی نه | چه | ووېروه | خلق | او

شوه چه موږ په دوی کښے يو سړی (نبی عليه السلام) ته دا وحی راولیږله چه خلق (د الله د ډیونه) ویروه ، او

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

بَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ

زیرے ورکړه | مسلمانانو ته | چه دوی د پاره ده | مرتبه | رښتینې | د دوی د رب سره

چه خوک ایمان راوړی هغوی ته زیرے ورکړه چه هغوی له د خپل رب سره اوچته مرتبه مقرر ده ،

قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ مُّبِيْنٌ ۝٢ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ

ووئیل | کافرانو | بیشکه دے | جادوګر دے ښکاره | بیشکه ستاسو رب | الله (دے) | کوم چه

(او په دے خبره) کافران وائی چه دا سړے خو ښکاره جادوګر دے . بیشکه ستاسو رب صرف الله تعالی دے

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى

پیدا کړل | اسمانونه | او زمکه | په شپږو | ورځو کښے | بیا قائم شو

چه اسمانونه او زمکه ئے په شپږو ورځو کښے پیدا کړل ، بیا په عرش باندی

عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ مَا مِنْ شَفِيْعٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ

په عرش باندی | تدبیر کوی | د کار | نشته دے څوک سفارش کوونکے | مګر | پس

قائم شو ، هغه د هر کار انتظام کوی ، د ده په وړاندی څوک سفارش نه شی کولے مګر پس له دے نه چه

اِذْنِهٖ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝٣

له اجازت د ده نه | هم دا | الله | ستاسو رب دے | پس عبادت کوئ د ده | پس آیا تاسو غور نه کوئ .

هغه د ئے اجازت ورکړی (خلقو) هم دا الله ستاسو رب دے هم د ده عبادت کوئ آیا تاسو غور نه کوئ (یاد ساتئ)

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ اِنَّهٗ يَبْدَؤُا

د ده طرف ته | ستاسو واپس تلل دی | د ټولو | وعده ده د الله | رښتینې | بیشکه هم هغه ده وړومبے پیدا کوی

هغه ته ستاسو د ټولو واپسی ده ، دا د الله تعالی رښتینی وعده ده ، مخلوق اول هم هغه پیدا

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

مخلوق | بیا به هم هغه دوباره ژوندی کوی هغه | چه جزا ورکړی | هغو کسانو ته | چه ایمان ئے راوړے دے | او عمل ئے کړے دے

کړے دے او بیا به ئے هم هغه دوباره ژوندی کوی چه هغه خلقو ته په انصاف بدله ورکړی چه ایمان ئے راوړے

الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ

نیک | په انصاف سره | او هغه کسان | چه کافران شول | دوی له | څښل دی | له ګرمو اوبو نه

دے او نیک کارونه ئے کړی دی ، او هغه خلق کوم چه انکار کړے ، هغوی له د څښلو د پاره ایشیدلے اوبه

وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۝٤ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ

او عذاب | دردناک | په سبب د هغے چه | دوی به کفر کولو | هم هغه دے چا چه | جوړ کړو

او د کفر او انکار په وجه ورله دردناک عذاب مقرر دے . الله هغه ذات دے چه نمر ئے

الشَّمْسَ ضِيَآءً وَّالْقَمَرَ نُوْرًا وَّقَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ

نمر | ډیر قیدونکے | او سپوږمئ | روښانه | او مقرر ئے کړل د ده | منزلونه | چه تاسو معلوم کړئ | شمیر

ډیر قیدونکے جوړ کړو او سپوږمئ ئے وځلوله او هغے له ئے سم په حساب منزلونه مقرر کړل ، چه تاسو تر دے نه

السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ

د کلونو | او حساب | نه دی پیدا کړی | الله | دا (هرڅه) | مګر | برحق

د کلونو په شمیر او (د وخت) په حساب پوهه شئ ۔ الله تعالی دا څیزونه په حق وصداقت سره پیدا کړی دی

يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ

هغه بیانوی | آیتونه | د هغه قوم د پاره | چه پوهیږی | بیشکه | په بدلیدو کښې

هغه علم والو د پاره نخښې پرانستلی بیانوی ۔ بیشکه د شپې او ورځې په بدلیدو کښې او

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ

د شپې | او د ورځې | او څه چه | پیدا کړل الله | په آسمانونو | او زمکه کښې | نخښې دی

څه چه الله تعالی په آسمانونو او زمکه کښې پیدا کړی دی په دے ټولو کښې هغو خلقو د پاره

لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا

د هغه قوم د پاره | چه ویریږی | بیشکه | هغه خلق چه | اُمید نه لری | زمونږ د ملاقات | او خوشحاله دی

نخښې دی کوم چه پرهیزګاره دی ۔ بیشکه هغه خلق کوم چه زمونږ د ملاقات اُمید نه لری او هم د

بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا

په ژوند | د دُنیا | او مطمئن دی | په دے | او هغه کسان چه هغوی | له نخښو زمونږ نه

دنیا په ژوند خوشحاله او هم په دے مطمئن دی ، او هغه خلق چه زمونږ د آیتونو نه

غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾

بے خبره دی | هم د دوی ځائے دے | دوزخ | په سبب د هغه عمل | چه دوی به کولو ۔

بے خبره دی ، د دا سے خلقو ځائے د دوی د عملونو په وجه دوزخ دے ۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ

بیشکه هغه چا چه | ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک | لاره به ورښائی دوی ته | رب د دوی

بیشکه هغه خلق چه ایمان ئے راوړو او نیک عملونه ئے وکړل ، هغوی به خپل رب د ایمان په

بِإِيمَانِهِمْ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾

په وجه د ایمان د دوی | بهیږی به | د هغے لاندے | نهرونه | په باغونو کښې | د نعمت

برکت (دا سے ځایونو ته) ورسوی چه لاندے به ترے نه (نهرے) ویالے بهیږی د عیش په باغونو کښې هلته

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ

بلنه د دوی به وی | په هغے کښې | پاک دے ذات ستا | اے الله ! | او د دوی دعا به وی | په هغے کښې | سلام

به هغوی وائی چه " اے الله ته پاک یئے " او هلته به د هغوی (یو بل سره) دعا دا وی سلامتی وی

وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

او خاتمه د که | د دوی د دُعا | چه ټول تعریفونه | الله لره دی | چه رب دے | د ټولو جهانونو

او د هغوی د دُعا د وستنی وینا به (همیشه) دا وی چه ټول تعریف الله لره دے چه د ټول مخلوق پالونکے دے

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ
او كه چرې تندي كولے | الله | خلقو ته | تكليف (رسولو كښې) | لكه چه دوى تندى غواړي | په ښيګړه رسيدو كښې
او كه چرې الله د دوى د بدو عملونو سزا دوى ته په تندئ ورکولے لكه چه دوى په تندئ ښيګړه غواړي ـ

لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ ؕ فَنَذَرُ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ
نو پوره كړے شوې بوه | دوى د پاره | موده د دوى | پس مونږ پريږدو | هغه خلق چه | اُميد نه لري
نو د دوى ميعاد به (بختوا) پوره شوے وو ، نو مونږ هغه خلق چه زمونږ د ملاقات اُميد نه لري

لِقَآءَنَا فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ١١ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ
زمونږ د ملاقات | د دوى په نافرمانئ كښې | سرګردان پراته | او هر كله چه ورسيږي | انسان ته | تكليف
پخپله سركشئ كښې سرګردان پراته پريږدو ـ او هر كله چه انسان ته تكليف رسي نو هغه

دَعَانَا لِجَنْۢبِهٖۤ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَآئِمًا ۚ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ
نو بللي مونږه | (ملاست) په ډډه | يا په ناسته | يا په ولاړه | بيا هر كله چه | لرے كړو مونږ | له ده نه
وخت مونږ بلي هم په ملاسته ، هم په ناسته او هم په ولاړه ، بيا هر كله چه مونږ د ده تكليف

ضُرَّهٗ مَرَّ كَاَنْ لَّمْ يَدْعُنَاۤ اِلٰى ضُرٍّ مَّسَّهٗ ؕ كَذٰلِكَ
د ده تكليف | نو دے روان شي | لكه چه مونږ ده هيڅ بللي نه وو | د تكليف (لرے كولو له) | چه ده ته رسيدلے وو | دغه شان
لرے كړو نو دا سے روان شي لكه چه ده هيڅ چرې په دغه سختۍ كښې مونږ را بللي نه وو ، دغه شان

زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ١٢ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا
ښائسته كړے شول | حد نه تيريدونكو ته | هغه عملونه چه دوى كول | او يقينًا | هلاك كړي دي مونږ
حد نه تيريدونكو ته د هغوى عملونه ښه معلوميږي ـ او مونږ له تاسو نه وړاندې ډير قومونه

الْقُرُوْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا ۙ وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
(هغه) اُمتونه | چه تاسو نه وړاندې وو | هر كله چه دوى ظلم وكړو | او راغلي وو دوى ته | پيغمبران د دوى
هلاك كړل هر كله چه دوى ظلم وكړو ، حال دا دے چه دوى ته د دوى پيغمبران په

بِالْبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِى
په روښانه نخښو سره | او نه وو دوى (دا سے) | چه ايمان ئے راوړے وے | دغه شان | مونږ سزا وركوو
ښكاره نخښو سره راغلي وو ، مګر دوى د پاسه هم دوى دا سے نه وو چه ايمان ئے راوړے وے ، مونږ مجرمانو خلقو له

الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ١٣ ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ خَلٰٓئِفَ فِى الْاَرْضِ مِنْۢ بَعْدِهِمْ
قوم | د مجرمانو ته | بيا مونږ كړئ تاسو | نائبان | په زمكه كښې | د هغوى نه پس
هم دغسے سزا ګانے وركوو ـ بيا د دوى نه پس مونږ تاسو د زمكے په مخ باندے نائبان مقرر كړئ

لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ١٤ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ
چه مونږ وګورو | (چه) څنګه | تاسو عمل كوئ | او هر كله چه لوستلے شي | په دوى باندې | زمونږ آيتونه | واضحه
چه مونږ وګورو چه تاسو څنګه عمل كوئ ـ او هر كله چه دوى ته زمونږ ښكاره آيتونه ولوستلے شي ،

قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ

نو وائي | هغه خلق چه | اُميد نهٔ لري | زمونږ دَ ملاقات | چه راوړه | قرآن | بې له دې نه

نو څوک چه زمونږ دَ ملاقات اُميد نهٔ لري هغوي وائي چه دَ دې نه بغير چرته بل قرآن راوړه

اَوْ بَدِّلْهُ ؕ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِيْ ۚ

يا بدل کړه دا | ووايه | نهٔ دے زما دا حق | چه زهٔ بدل کړم دا | دَ خپل ځان دَ طرف نه

يا دا بدل کړه، ورته ووايه چه زهٔ دا نهٔ شم کولے، چه دَ خپل ځان نه دِ دے کښې رد و بدل وکړم

اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ ۚ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ

زهٔ پيروي نه کوم | مګر دَ هغه څه | چه وحي کيږي | زما طرف ته | بيشکه زهٔ ويريږم | که چرے نافرماني وکړم زهٔ

زهٔ خو بس په هغه حکم پسے روان يم کوم چه ماته دَ وحي په ذريعه راورسي، که زهٔ دَ خپل رب (دَ حکم) نافرماني

رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ

دَ خپل رب | دَ عذاب نه | دَ ورځې | لوئې | ووايه | که چرے الله غوښتے | نو ما به نه وو لوستے دا

وکړم نو دَ (قيامت دَ) لوئې ورځې دَ عذاب نه ويريږم . ورته ووايه چه که دَ هغه اللهٔ رضا وے نو ما به دا کلام تاسو

عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ؕ

په تاسو | او نهٔ به وو خبردار کړي تاسو په دې | پس بيشکه پاتے شوے يم زهٔ | ستاسو مينځ کښې | يوه موده | له دې نه وړاندې

ته نهٔ وو اورولے او نهٔ به الله تاسو خبر کړي وو . او بيا زهٔ خو په تاسو کښې دَ دې نه وړاندې هم ډير عمر پاتے شوے يم

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا

پس آيا تاسو نهٔ پوهيږئ | پس څوک | زيات ظالم دے | دَ هغه چا نه | چه وتړي | الله بانډې | دروغ

نو آيا تاسو دَ عقل نه کار نهٔ اخلئ . نو دَ هغه چا نه څوک ظالم به بل څوک وي چه په الله بانډې دَ دروغو تهمت

اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُوْنَ

يا دروغ وګڼړي | دَ هغهٔ آيتونه | بيشکه فلاح نهٔ بيا موي | مجرمان خلق | او دوي عبادت کوي

تړي يا دَ هغهٔ احکام دروغ ګڼړي نو ياد ساتئ چه دَ داسے مجرمانو خلاصے نشته . او دوي دَ الله تعالىٰ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ

بې له خدائے نه | دَ هغه څيز چه | نهٔ نقصان رسوي دوي ته | او نهٔ نفع رسوي دوي ته | او دوي وائي

نه سوا دَ داسے څيزونو عبادت کوي چه نهٔ ورته نقصان رسولے شي او نهٔ فائده او وائي چه

هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ قُلْ اَتُنَبِّئُوْنَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ

دا (بتان) خو | زمونږ سفارشيان دي | په نزد دَ الله | ووايه | آيا تاسو خبروركوئ | الله ته | دَ هغه څه | چه نهٔ دے پوهه

دوي دَ الله تعالىٰ په دربار کښې زمونږ سفارشيان دي. ورته ووايه چه آيا تاسو الله تعالىٰ دَ هغه خبرو نه

فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٨﴾

په آسمانونو کښې | او نهٔ په زمکه کښې | هغه پاک | او ډير اُوچت دے | له هغه څه نه | چه دوي ئې شريک جوړوي

خبر دَ ئې کوئ چه هغه ته نهٔ خو په آسمانونو کښې معلومے دي او نهٔ په زمکه کښې، هغه پاک دے او دَ دوي دَ شرک نه ډير اُوچت دے

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَّاحِدَةً فَاخْتَلَفُوْا ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

او نه وو | خلق | مګر يو امت | بيا دوی اختلاف وکړو | او که چرې نه وې | يو خبره

او (په شروع کښې) ټول خلق صرف د يو جماعت وو بيا په دوی کښې اختلاف پيدا شو ۰ او که نه وې ستا د رب د طرف نه

سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٩﴾

د وړاندې (فيصله شوې) | ستا د رب له طرف نه | نو فيصله به شوې وه | د دوی په مينځ کښې | په کوم خبره کښې چه | دوی اختلاف کوو

يوه خبره اول فيصله شوې نه وې ، نو د دوی ترمينځه په د دې اختلاف په حقله (ږخوا) فيصله ورکړې شوې وه

وَيَقُوْلُوْنَ لَوْلَآ أُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ

او دوی وائي | ولې نازله نه شوه | په ده | (څه) نخښه | د ده د رب د طرف نه | پس دوايه

او دوی وائي چه د دوی د رب د طرف نه په دوی باندې څه معجزه ولې نازله نه شوه ؟ نو ته ورته دوايه

٢ ع ١٠ ٧

إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ إِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٢٠﴾

چه بيشکه علم د غيبو الله ته (معلوم) دې | پس انتظار کوئ | بيشکه زه (هم) | تاسو سره | له انتظار کوونکو نه يم

چه د غيبو علم خو صرف الله تعالی ته دې نو تاسو انتظار وکړئ زه به هم تاسو سره انتظار کوم .

وَإِذَآ أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ

او هر کله چه | موږ وڅکولو | خلقو ته | (د) رحمت (مزه) | پس له تکليف نه | چه رسيدلې وی دوی ته

او هر کله چه موږ خلقو ته د تکليف رسيدو نه پس د رحمت مزه وڅکوو ، نو

إِذَا لَهُمْ مَّكْرٌ فِيْٓ اٰيَاتِنَا ۚ قُلِ اللّٰهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ

(نو) فورًا | دوی ګټکې کوی | زموږ په آيتونو کښې | دوايه الله | ډير زيات تېز دې | په ګټکو ماتولو کښې | بيشکه

دوی فورًا زموږ د آيتونو په حقله فريبونه شروع کړي (لمعنى!) دوايه چه الله تعالی د مکر سزا ډير زر ورکوی.

رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِيْ يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ

زموږ (ليږلې شوی) | ليکی | کوم ګټکې چه تاسو کوئ | دے هغه ذات دې | چه روانوی تاسو | په اوچه

بيشکه چه زموږ فرښتې ستاسو فريبونه لګيا دی ليکی . الله تعالی هغه ذات دې چه تاسو په اوچه مزکه

وَالْبَحْرِ ۖ حَتّٰىٓ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ ۚ وَجَرَيْنَ بِهِمْ

او په درياب کښې | ترد دې چه | هر کله تاسو يئ | په کشتئ کښې | او روانې شوې کشتئ په سورو لو چلو

او په سمندر کښې ګرځوی ، ترد دې چه هر کله تاسو په کشتئ کښې سوارۀ شئ او هغه کشتئ د اخلق د موافق

بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَّفَرِحُوْا بِهَا جَآءَتْهَا رِيْحٌ عَاصِفٌ

په موافق باد و تو سره | او دوی خوشحاليږي | په دې سره | نو راشي په دې (کشتو) | سيلئ سخته

بادونو په ذريعه روان کړی او دوی پرې خوشحاله شي نو په دې کښې (ناګهانه) پرې د (مخالف) باد يوه

وَّجَآءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّظَنُّوْٓا أَنَّهُمْ أُحِيْطَ بِهِمْ

او راغلې په دوی | چپې | له هر طرف نه | او دوی خيال کوی | چه دوی | راګير شول

چپه راشي او د هرې غاړې نه پرې د او بو چپې راخوړې شي او دوی پوهه شي چه (بس) ادس سم راګير شو.

دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا

تا خلاصے راکړه مونږ ته | که چرے | عبادت | هغهٔ دپاره | په خالص کولو | دوی بلی الله

نو هغه وخت الله تعالیٰ ته آواز وکړی ډیر په اخلاص سره ، چه که تا مونږ د دے (طوفان) نه خلاص

مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۲۲﴾ فَلَمَّآ اَنْجٰىهُمْ

هغهٔ خلاصے ورکړو دوی ته | پس هر کله چه | له شکرګذارو نه | نو مونږ به ضرور یو | له دے (غرقابئ) نه

کړو نو مونږ به ستا ډیر ډیر شکرونه ادا کړو ۔ خو هر کله چه الله تعالیٰ ورته نجات ورکړی نو

اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ

نو هغه وخت دوی | بغاوت شروع کړو | په زمکه کښے | په ناحقه | اے خلقو !

لا ساعت تیر نهٔ وی چه دوی د زمکے په مخ بر ناحقه سرکشی شروع کړی اے خلقو !

اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ ۙ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۫ ثُمَّ اِلَيْنَا

بیشکه ستاسو سرکشی (وبال) | ستاسو په ځانونو (به پریوځی) | (داخو) سامان دے | د ژوندی د دنیا | بیا زمونږ طرفته

دا ستاسو سرکشی هم ستاسو په خپلو سرونو راپریوتونکے ده ، د دنیا ژوندون د (د یو څو ورځو) فائده ده ، بیا ستاسو

مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۳﴾ اِنَّمَا مَثَلُ

ستاسو واپس راتلل دی | بیا به مونږ وښایو تاسو | اڅهٔ چه | تاسو کول ۔ | بیشکه | مثال

هم مونږ ته واپسی ده نو مونږ به درته ستاسو ټول کارونه ښهٔ په ګوته کړو بیشکه د دنیا د ژوند مثال

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ

د ژوند | د دنیا | په شان د اوبو دے | چه رانښکته کړو مونږ هغه | له آسمان نه | بیا په خپل مینځ کښے ملاؤ شی

د هغه اوبو په شان دے کومے چه مونږ له آسمان نه اورولے بیا دے اوبو سره مه

بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ ؕ حَتّٰۤى

دے سره | زرغونه | د زمکے | له کومے نه چه خوری | خلق | او څاروی | تر دے چه

ملاویدلو د زمکے سبزه ښه راؤختله کومه چه انسانان او حیوانان خوری ، تر دے چه زمکه (په

اِذَآ اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَآ اَنَّهُمْ

هر کله | ونیولو | زمکے | خپل رونق | او ښائسته شوه | او خیال وکړو | زمکے والؤ | چه دوی

ښهٔ شان) خپل رونق ته ورسیده او ښائسته ښکاره شوه نو د دے مالکانو دا خیال وکړو چه دوی

قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَآ ۙ اَتٰىهَآ اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا

قدرت لری | دے (نه په فائده اخستلو باندِ) | نو (ناګهانه) راورسیده په دے | زمونږ حکم | د شپے | یا د ورځے

په دے باندِ پوره قدرت لری ، په دے کښے (ناګهانه) زمونږ حکم (عذاب) د شپے یا د ورځے

فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ ؕ كَذٰلِكَ

پس مونږ کړلو هغه | د ریبلے شوی فصل (په شان) | لکه چه هغه هیڅ ووه نه | پرون | دغه شان

راورسیده نو هغه مو داسے سپیره ډاګه کړه لکه چه پرون په کښے هیڅ هم څهٔ ووه نه ، هم دغه شان

نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا

موږ بیانوو | نخښې | هغه خلقو دَ پاره | چه غور فکر کوي | او الله | راغواړي

ځپله نخښې هغو خلقو دَ پاره په تفصیل سره بیانوو چه دَ فکرونه کار اخلي. او (دَ دے په مقابله کښې) الله تعالیٰ

اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ ؕ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٥﴾

دَ سلامتۍ دَ کور (جنت) طرف ته | او ښائي | هغه چا ته | چه غواړي | لاره | نیغه

(تاسو) دَ سلامتیا کور ته رابلي او دَ چا په حقله ئې چه رضا شي نو په نیغه لاره ئې روان کړي۔

لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ؕ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهَهُمْ

هغو خلقو له | چه نیکي وکړي | نیکه بدله ده | او زیاتي هم | او نهٔ به راخوریږي | په مخونو دَ دوي

چا چه دَ نیکۍ لار واخسته هغوي له خپله نیکي هم ده او زیاتے (ورپسے) هم، دَ هغوي په مخونو به نهٔ تیارهٔ

قَتَرٌ وَّلَا ذِلَّةٌ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٦﴾

توروالے | او نهٔ ذلت | هم دا دي | جنتیان | دوي به په دے کښې همیشه وسیږي

راخوریږي او نهٔ ذلت هم دغه خلق جنتیان دي او تل تر تله به پکښې وسیږي

وَالَّذِيْنَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ ۢ بِمِثْلِهَا ۙ وَتَرْهَقُهُمْ

او کوم خلقو چه وکړل | بد کارونه | (نو) بدله | دَ بدۍ | په شان دَ هغه ده | او خوریږي به په دوي

او چا چه (ځان له) بدي ګټلي دي نو دَ بدۍ سزا به هم بدي وي او ذلت به پرے

ذِلَّةٌ ؕ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ

رسوائي | نهٔ به وي دوي دَ پاره | دَ الله نه | (څوک) بچ کوونکے | لکه چه | اغوستلے شوي وي

راخوره شي او هیڅوک به ئې دَ الله (دَ عذاب) نه بچ نهٔ کړي، دَ هغوي په مخونو به داسے تیارے

وُجُوْهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ

دَ دوي مخونو ته | ټوټے | دَ شپے | تورے تیارے | هم دا خلق | دوزخیان دي

ښکاري لکه چه دَ تورے شپے ټوټے پرے راخورے شوي دي، هم دغه خلق دوزخیان دي

هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ

دوي به په دے کښې | همیشه وي | او په کومه ورځ چه موږ دوي راجمع کړو | ټول | بیا به موږ ووایو | هغو خلقو ته

په دے کښې به همیشه پراته وي. او په کومه ورځ چه موږ دوي ټول راټول کړو، نو مشرکانو ته به ووایو

اَشْرَكُوْا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ

چا چه شرک کړے وو | (ودریږئ) په خپل خپل ځائے تاسو | او ستاسو شریکان (معبودان) | بیا به موږ جدائي راولو | په مینځ دَ دوي کښے

چه تاسو او ستاسو (جوړکړي) خدایان په خپل خپل ځائے ودریږئ نو بیا به دَ دوي تر مینځه جدائي راولو

وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ مَّا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢٨﴾ فَكَفٰى بِاللّٰهِ

او وُبه وائي | شریکان دَ دوي | چه تاسو زموږ عبادت نه وو کړے | پس کافي دے | الله

او دَ هغوي (جوړکړي) شریکان به ورته وائي چه تاسو خو زموږ عبادت (هیڅکله هم) نهٔ کولو۔ او الله تعالیٰ

شَهِيْدًاۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿٢٩﴾

گواه | په مینځ زمونږ | او په مینځ ستاسو | مونږ وو | ستاسو له عبادت نه | بے خبره

زمونږ او ستاسو تر مینځه گواه کافي دے۔ چه مونږ خو ستاسو د عبادت نه خبر (قدر له) هم نه وو۔

هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ

هلته به | بیا مومی | هر یو کس | هغه څه چه وړاندې ئے لیږلی وو | او دوئ به واپس کړے شی | الله طرف ته

نو هلته به هر څوک د خپل عمل اندازه ولگوی چه د ځان نه وړاندې ئے لیږلے وو ، او دوئ به خپل برحق

مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٣٠﴾ قُلْ

(چه) د دوئ مالک دے | حقیق | او ورکے به شی | له دوی نه | هغه خبرے چه دوی به د دروغو جوړولے | دوایه

مولیٰ ته واپس کړے شی او کوم دروغ چه به دوی جوړول د دوی نه به ورک شی۔ ورته ووایه

مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَّمْلِكُ السَّمْعَ

څوک | روزی درکوی تاسو ته | له آسمان نه | او زمکے (نه) | یا څوک دے | چه مالک دے | د غوږونو

چه څوک د آسمان او زمکے نه تاسو له رزق درکوی ، یا څوک دے چه ستاسو د غوږونو او

وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُّخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ

او د سترگو | او څوک دے | چه راوباسی | ژوندے | له مړی نه | او راوباسی | مړے

سترگو مالک دے ، او څوک دے چه د مړی نه ژوندی راوباسی ، او د ژوندی نه مړے

مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُّدَبِّرُ الْاَمْرَ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ اللّٰهُ ۚ فَقُلْ

له ژوندی نه | او څوک دے | چه انتظام کوی | د کار | پس دوئ به وائی | الله | نو ووایه

راوباسی ، او څوک دے چه د هر کار انتظام کوی ، نو دوی به فوراً ووائی الله ، نو ته پوښتنه وکړه (بیا)

اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣١﴾ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعْدَ

پس آیا تاسو نه ویریږی؟ | پس هم دا الله | ستاسو رب دے | ربښتینے | پس څه دی | پس

تاسو (د هغه د نافرمانئ) ویریږئ نه؟ پس هم دا الله تعالیٰ ستاسو حقیقی رب دے ، نو د حق نه پس نو رڅه پاتے شول

الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ

له حق نه | سوا د گمراهئ نه | پس کم خوا | تاسو روان یئ | دغه شان | ربښتینی شوه | خبره

بغیر د گمراهئ نه . آخر دا تاسو په کوم اړخ روان یئ؟ هم دغسے ستاسو د رب خبره د

رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٣﴾ قُلْ هَلْ

ستا د رب | په هغو خلقو چه | نافرمان دی | چه دوی | ایمان نه راوړی | دوایه | آیا

ټولو فاسقانو په حقه پوره شوے ده چه دوی به ایمان نه راوړی ، ورته ووایه چه ستاسو په

مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۚ قُلِ اللّٰهُ

ستاسو په شریکانو کښے څوک شته دے؟ | چه په اول ځل پیدا کړی | مخلوق | بیا دوباره ژوندے کړی هغه | دوایه الله

(جوړ کړو) شریکانو کښے څوک هم شته چه په اول ځل (یو څیز) پیدا کړی او بیائے سر دوباره ژوندے کړی ؟ دوئ ته ووایه چه الله

يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٤﴾ قُلْ

په اول ځل پيدا کوي | مخلوق | بيا به ئې دوباره ژوندے کوي | نو کوم خوا | تاسو اړولې روان يئ | ووايه

ئې په اول ځل هم پيدا کوي او بيا دَ دوباره هم نو دا تاسو کوم خوا اړولې روان يئ. ورته ووايه

هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ ؕ قُلِ اللّٰهُ

آيا (شته دے) | ستاسو له شريکانو نه | هغه څوک چه | لار ښائي | حق طرف ته | ووايه | الله

چه آيا ستاسو په (جوړ کړو) شريکانو کښې څوک هم شته چه دَ حق په لار خلق روان کړي؟ ورته ووايه چه الله

يَهْدِيْ لِلْحَقِّ ؕ اَفَمَنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ

لار ښائي | حق طرف ته | نو آيا څوک چه | لار ښائي | حق طرف ته | هغه زيات حق لري

دَ حق سمه لار ښائي، نو آيا څوک چه حقه لار ښائي هغه زيات حق دار دے

اَنْ يُّتَّبَعَ اَمَّنْ لَّا يَهِدِّيْٓ اِلَّآ اَنْ يُّهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ ۣ

چه تابعداري وکړے شي | يا هغه څوک چه | لار نه بيا مومي | مګر | دا چه هغه ته لار وښودے شي | پس څه شوي دي په تاسو

چه دَ هغه تابعداري دِ وشي او که هغه څوک چه پخپله هم لار نه بيا مومي ترڅو چه ورته ونه ښودے شي. نو دا په تاسو څه

كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا ؕ اِنَّ الظَّنَّ

څنګه | تاسو فيصله کوئ؟ | او پيروي نه کوي | اکثر له دوي نه | مګر صرف دَ ګمان | بيشکه ګمان خو

شوي دي څنګه اړولے فيصلے کوئ؟ او په دوي کښې اکثر خلق خو په خپلو ګمانونو پسے روان دي، او بيشکه چه ګمان دَ

لَا يُغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾

په کار نه راځي | دَ حق په مقابله کښے | هيڅ هم | بيشکه الله | پوهه دے | په هغه څه چه دوي ئې کوي

حق په مقابله کښې هيڅ فائده نه ورکوي، بيشکه الله تعالیٰ ته دَ دوي دَ عملونو پوره پوره علم دے

وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُّفْتَرٰى مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ

او نه دے | دا قرآن | (دا ګه) چه جوړ ئې کړي (بل څوک) | سوا دَ الله نه | او ليکن

او دا قرآن څه داسے (کتاب) نه دے چه دَ الله تعالیٰ نه سوا بل څوک دِ ئې په دروغه باندې جوړ کړي، بلکه دا

تَصْدِيْقَ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ

دا تصديق دے | دَ هغو چه | له دے نه وړاندې دي (کتابونه) | او تفصيل دے | (دَ ټولو) کتابونو | (څه) شک نشته

خو دَ هغو (کتابونو) تصديق کوونکے دے چه له دے نه وړاندې موجود دي او دَ ضروري حکمونو تفصيل دے، په دِ کښې هيڅ

فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٧﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ

په دے کښې | (چه دا) دَ رب دَ عالمونو دَ طرف نه دے | يا | دوي وائي | چه هغه دا دروغ تړلے دے | ووايه

شک شبه نشته چه دَ ټول مخلوق دَ رب دَ طرف نه راغلے دے. آيا دا خلق وائي چه دا پيغمبر دَ ځانه جوړ کړے دے. ووايه

فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهٖ وَادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

نو راوړئ تاسو | يو سورت | په شان دَ دے | او راوبلئ | هغه څوک | چه رابللے شئ | دَ الله نه سوا

که (دا سے ده) نو (تاسو هم) دَ دے په شان يو سورت راوړئ او دَ الله نه سوا چه کوم کوم رابللے شئ هغه راوبلئ

إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوْا بِمَا لَمْ يُحِيْطُوْا بِعِلْمِهٖ

كه چرې یئ تاسو | رښتیني | بلکه | دروغ وګڼلو دوی | هغه څیز چه احاطه نه ده کړې دوی | په پوهه د هغې

كه تاسو رښتیني یئ۔ نا، بلكه دوی هغه څیز (هیڅ په هیڅه) دروغ وګڼلو کوم چه د دوی په علم کښې راګیر نه شو

وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيْلُهٗ ۭ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

او لا نه دی راغلې دوی ته | حقیقت د هغې | دغه شان | دروغ وګڼلو | هغه خلقو چه | له دوی نه وړاندې ود

او د هغې انجام ورته لا ښکاره شوې نه دې۔ دغه شان د دې نه وړاندې خلقو هم (خدائي کتابونه) دروغ ګڼلي وو

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ

پس وګوره | څنګه | شو | انجام | د ظالمانو | او ځنې له دوی نه | هغه څوک دي | چه یقین لري

نو وګوره چه د ظالمانو انجام څومره خراب وُختو۔ او څوک پکښې داسې دي چه په دې کتاب ایمان

بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهٖ ۭ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٤٠﴾

په دې | او ځنې له دوی نه | هغه دي | چه یقین نه لري | په دې | او ستا رب | زیات پوهه دې | په مفسدانو

راوړي او څوک پکښې داسې دي چه ایمان پرې نه راوړي او ستا رب فسادیان خلق ډیر ښه پیژني۔

وَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ لِّيْ عَمَلِيْ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۚ

او كه چرې | دوی تا دروغژن ګڼړي | نو ووایه | ما د پاره | زما عمل دې | او تاسو د پاره | ستاسو عمل

او كه دوی تا دروغژن ګڼړي نو ورته ووایه چه ما له زما عمل بس دې او تاسو له ستاسو عملونه، تاسو

اَنْتُمْ بَرِيْۗـــُٔوْنَ مِمَّآ اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٤١﴾

تاسو | بري یئ | له هغه څه نه | چه زه کوم | او زه | بري یم | له هغه څه نه | چه تاسو کوئ

زما د عمل د ذمه وارۍ نه بري یئ او زه ستاسو د عملونو د ذمه وارۍ نه بري یم

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ ۭ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ

او ځنې له دوی نه | هغه څوک دي | چه غوږ نیسي | تا ته | پس آیا ته | آورولے شې | کنړو ته؟

او په دوی کښې ځنې داسې دي چه تا ته غوږ ونیولی دي، نو آیا ته کنړو ته خبره آورولے شې؟

وَلَوْ كَانُوْا لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْظُرُ اِلَيْكَ ۭ

اګر كه | دوی عقل هم نه لري | او ځنې له دوی نه | هغه دي | چه ګوري | ستا طرف ته

او لا چه دوی د عقل نه هم کار نه اخلي۔ او څوک پکښې داسې دي چه (په ښکاره) ستا طرف ته ګوري

اَفَاَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوْا لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ

نو آیا ته | لار ښودلے شې | ړندو ته | اګر كه | دوی نه وینې | بیشکه الله

نو آیا ته ړندو ته لار ښودلے شې او لا چه دوی کتلے هم نه شي، بیشکه الله تعالی په

لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـــًٔا وَّلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٤٤﴾

ظلم نه کوي | په خلقو باندې | هیڅ (هم) | لیکن | خلق (پخپله) | په خپل ځان باندې | ظلم کوي

بنیادمو پورې غونډې ظلم هم نه کوي خو دا خلق پخپله په ځانونو باندې ظلم کوي۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوٓا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ

د ورځې | يو ساعت | مګر | لکه چه دوی نه وو پاتې شوي | هغه دوی راجمع کړي | او په کومه ورځ چه

او هغه ورځ ورته را یاده کړه چه الله به ئې راجمع کړي (نو دنیا ژوند به ورته دومره لږ ښکاري) لکه چه دوی به دنیا کښې هیڅ یو ساعت ګرځې پاتې

يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۚ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَآءِ اللَّهِ

ملاقات د الله | دروغ وګڼلو | هغو کومو چه | تاوان وکړو | بیشکه | په خپل مینځو کښې | دوی به پیژني یو بل

شوي وو او یو بل به هلته پیژني هم. هغه خلقو ډیر تاوان وکړو چه د الله تعالیٰ ملاقات ئې دروغ وګڼلو

وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ

موږ د هغوی سره وعده کوو | د کوم چه | ځینې هغه (عذاب) | موږ وښایو تا ته | او که چرې | په سمه لاره تلونکي | او نه وو دوی

او د په دنیا کښې هم) دوی هدایت موندونکي نه وو. او که موږ تا ته د هغې (عذاب) څه قدر برخه وښایو د کوم چه دوی سره وعده

أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ

په هغه کارونو | ګواه دے | الله | بیا | د دوی واپس راتلل دي | نو هم زموږ طرف ته | موږ تا له وفات درکړو | یا

کوو یا موږ تا له (د هغې نه وړاندې) وفات درکړو نو د ګډ لاهم زموږ طرف ته واپس راتلل دي، بیا الله تعالیٰ په هغه کارونو ګواه

مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ ۖ فَإِذَا جَآءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ

نو فیصله کړې شي | د دوی پیغمبر | راشي | نو هر کله چه | یو پیغمبر دے | او د هر یو امت | کوم چه دوی کوي

دے کوم چه دوی کول. او هر یو امت ته یو پیغمبر راغلے دے. پس هر کله چه د دوی پیغمبر راشي، نو په انصاف سره د

بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا

دا | کله (به وي) | او دوی وائي | هیڅ ظلم نه شي کولے | او په دوی | په انصاف سره | د دوی تر مینځه

دوی په مینځ کښې فیصله کولے شي او په دوی هیڅ کله ظلم نه شي کولے او دوی وائي چه دا (د عذاب)

الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُل لَّآ أَمْلِكُ لِنَفْسِي

د خپل ځان د پاره | زه نه یم مالک | ووایه | رښتیني یئ | که چرې تاسو | وعده

وعده به آخر کله پوره کیږي که تاسو رښتیني یئ؟ ورته ووایه چه زه خو خپل ځان له هم د ګټې او

ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَآءَ اللَّهُ ۗ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ

یو وخت مقرر دے | هر یو امت د پاره | الله وغواړي | مګر څه چه | او نه د نفع | د (څه) نقصان

تاوان هیڅ اختیار نه لرم خو چه څومره الله تعالیٰ غواړي، هر یو امت له یوه نیټه مقرره ده

إِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَـْٔخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾

او نه دوی وړاندې کیدے شي | یو ساعت | وروستو پاتې کیدے شي | دوی | نو نه | میعاد د دوی | هر کله چه راشي

نو هر کله چه د هغوی وخت پوره شي نو بیا نه خو یو ساعت وروستو پاتې کیدے شي او نه وړاندې کیدے شي.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُهُۥ بَيَٰتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا

نو هغه څه (څیز) دے | یا د ورځې | د شپې | عذاب د هغه | راشي په تاسو | که چرې | د خو ګورئ | ووایه

ورته ووایه چه دا خو ووایئ که د الله تعالیٰ عذاب درباندې د شپې یا د ورځې (ناګهانه) راشي نو په هغې کښې دا مے

يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝٥٠ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ؕ

ډکوم تادی چه په غواړی | مجرمان خلق | آیا بیا هرکله چه | هغه واقع شی | نو ایمان به راوړئ تاسو په هغه

کوم څیز دے چه ډ مجرمانو ورته تلوسه ده . نو آیا چه عذاب راشی نو هله به تاسو ایمان راوړئ

آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ۝٥١ ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ

آیا اوس (تاسو یقین راوړئ) | حال دا دے چه تاسو | دا | په تندئ غوښتلو | بیا به ووئیلے شی | هغو خلقو ته

هغه وخت (به ووئیلے شی) چه اوس (تاسو ایمان راوړئ)؟ او دے ته دهانئ خو تاسو ډیر په جلتئ تادی کوله ، بیا به ظالمانو

ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا

کومو چه ظلم وکړو | چه وڅکئ | عذاب | ډ همیشه | تاسو له به بدله نه شی درکولے | مګر ډ هغه څه

ته ووئیلے شی چه ډ تل تمری عذاب مزه څکئ ، تاسو ته به ډ خپل عمل نه سوا نوره

كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝٥٢ وَيَسْتَنْۢبِـُٔوْنَكَ اَحَقٌّ هُوَ ؕ قُلْ اِيْ

چه تاسو به کول . | او دوی پوښتنه کوی له تا نه | آیا رښتیا ده | دا (وعده) | ووایه | هو!

څۀ بدله درکیدے شی؟ او دوی له تا نه پوښتنه کوی چه آیا دا خبره رښتینې ده . ووایه چه هو!

وَرَبِّيْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ؔۚ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝٥٣ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ

قسم دے په رب زما | بیشکه دا | حقه ده | او نه یئ تاسو | عاجزه کوونکی | او که چرے وی | ډ هر نفس دپاره

په خپل رب مې دے قسم وی چه دا بالکل حقه ده او تاسو (الله) ډیر ډ راوستو نه عاجزه کولے نه شئ ، او که ډ قیامت په

ظَلَمَتْ مَا فِى الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ

کوم چه ظلم وکړو | څۀ چه په زمکه کښے دی | نو خامخا به په فدیه کښے ورکړی دا | او دوی به پټوی | پښیمانی

ورځ ، یو ظالم سره ډ ټولے دُنیا ټول مال موجود وی نو هم به ئے ډ ځان په فدیه کښے ورکړی او هر کله چه عذاب

لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ

هر کله چه | دوی ووینی | عذاب | او فیصله به وکړے شی ډ دوی په مینځ کښے | په انصاف سره | او په دوی

ووینی نو پټ په زړه کښے به پښیمانه شی او ډ هغوی ترمینځه به په انصاف فیصله وکړے شی ، او په دوی

لَا يُظْلَمُوْنَ ۝٥٤ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

به ظلم نه شی کولے | واورئ ! | بیشکه ډ الله دی | څۀ چه | په آسمانونو | او زمکه کښے دی

به هیڅ زیاتے نه شی کولے . یاد لرئ هر څۀ چه په آسمانونو او زمکه کښے دی هغه ټول ډ الله تعالٰی دی

اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٥٥

واورئ ! بیشکه | وعده | ډ الله | رښتیا (ده) | لیکن | اکثر ډ دوی | نه پوهیږی .

یاد ساتئ چه ډ الله تعالٰی وعده رښتینې ده ، خو اکثر خلق نه پوهیږی .

هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝٥٦ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

دے ژوندی کوی | او مړه کوی | او هم ډ ده طرف ته | به تاسو واپس کیږئ | اے خلقو!

هم هغه ژوند ورکوی او هم هغه مرګ ورکوی او هم ډ هغۀ طرف ته تاسو له واپس تلل دی . اے خلقو

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ ۙ

راغلې ده تاسو ته | نصيحت | ستاسو د رب طرف نه | او شفا | د هغه څه | چه په سينو کښې دي

تاسو ته د خپل رب د طرف نه نصيحت راغلې ده ، او د سينو د بيمارو علاج ده

وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ

او هدايت | او رحمت | مؤمنانو د پاره | و وايه | په فضل د الله | او په رحمت د ده

او ښوک ئې چه مؤمنې د هغوی په حقله هدايت او رحمت دے (اے پيغمبره!) و وايه (چه دا قرآن فضل او رحمت دے) نو د الله په

فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا ۭ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ

پس په دے | پکار دی چه خوشحاله شي دوی | دا ډيره ښه ده | له هغه څه نه | چه دوی ئې جمع کوی | و وايه | آيا وليدل تاسو

فضل او رحمت باندې دوی له خوشحاليدل پکار دی دا د هغه ټولو څيزونو نه بهتر دی کوم چه تاسو جمع کوئ دوی ته و وايه

مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا

هغه څه چه نازل کړو | الله | تاسو د پاره | رزق | بيا جوړ کړو تاسو | په دے کښې | (څه) حرام

دا خو وښايئ چه الله تعالیٰ تاسو له کوم رزق رالیږلے دے ، نو تاسو (د ځان نه) په هغې کښې څه حرام او څه

وَّحَلٰلًا ۭ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٩﴾

او (څه) حلال | و وايه | آيا الله | حکم کړے دے | تاسو ته | يا | په الله باندې | تاسو دروغ تړئ.

حلال کړو ، دوی نه تپوس وکړه چه آيا الله تعالیٰ تاسو ته د دے اجازت درکړے دے يا تاسو په الله تعالیٰ باندې دروغ تړئ۔

وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ

او څه گمان دے | د هغو خلقو | چه تړی | په الله باندې | دروغ | د قيامت د ورځې په حقله؟

او هغه خلق چه په الله تعالیٰ باندې دروغ تړی د هغوی د قيامت د ورځې په حقله څه گمان دے؟

اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٠﴾ ع ٧ ١١

بيشکه الله | د لوئې فضل خاوند دے | په خلقو | او ليکن | ډيرله دوی نه | شکر نه کوی .

بيشکه الله تعالیٰ په خلقو باندې ډير مهربان دے خو اکثر خلق ناشکره دي ۔

وَمَا تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَّلَا تَعْمَلُوْنَ

او نه | يې ته | په هيڅ حال کښې | او نه لولې ته | څه | له قرآن نه | او نه کوئ تاسو

او (اے پيغمبره!) ته په هر حال کښې چه يې او په هغه (حال) کښې (هم) چه قرآن لولې او (اے خلقو!) تاسو هم

مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ۭ وَمَا

څه عمل | مگر يو موږ | په تاسو باندې | خبردار | هر کله چه تاسو مشغوليږئ | په هغې کښې | او نه

چه څه کار کوئ نو په هر حال کښې موږ تاسو وينو کورو څه وخت چه تاسو په هغه کار کښې اخته يئ ، او ستا

يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ

پټيږی | ستا د رب نه | په اندازه د يوے ذرے | په زمکه کښې | او نه په آسمان کښې

د رب نه پوټے قدر له څيز هم پټ پاتے کيدے نه شي په زمکه کښې او نه په آسمان کښې

وَلَآ اَصۡغَرَ مِنۡ ذٰلِكَ وَلَآ اَكۡبَرَ اِلَّا فِیۡ كِتٰبٍ مُّبِیۡنٍ ﴿٦١﴾ اَلَآ

اونۀ | ډېرو وړوکے | له دے نه | او نۀ | ډېر لوئے | مګر | (هغه ټول) په کتاب واضح کښې | یاد ساته

اونۀ دَ هغې پوټی نه وړکوټې اونۀ لوئے داټول په یو واضح کتاب (لوح محفوظ) کښې درج پراته دی. واورئ

اِنَّ اَوۡلِیَآءَ اللّٰهِ لَا خَوۡفٌ عَلَیۡهِمۡ وَلَا هُمۡ یَحۡزَنُوۡنَ ﴿٦٢﴾ اَلَّذِیۡنَ

بیشکه | دوستان دَ الله | نشته دے (څۀ) ویره | په دوی | او نه به دوی | غمژن وی | هغو کسانو چه

چه دَ الله تعالیٰ په دوستانو نۀ ویره راځی او نۀ چرے غمژن کیږی ــــ - دا هغه کسان دی

اٰمَنُوۡا وَكَانُوۡا یَتَّقُوۡنَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الۡبُشۡرٰی فِی الۡحَیٰوةِ الدُّنۡیَا

ایمان ئے راوړو | او وو دوی | پرهیزګاری دکړه | دوی له | زیرے دے | په ژوندن دَ دنیا کښې

چه ایمان ئے راوړو او پرهیزګاری ئے اختیار کړه ، دَ دوی دَ پاره دَ دُنیا په ژوند کښې او په آخرت کښې

وَفِی الۡاٰخِرَةِ ؕ لَا تَبۡدِیۡلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الۡفَوۡزُ

او په آخرت کښې | نشته دے څۀ بدلون | دَ الله خبرو له | هم دا ده | کامیابي

خوشخبری ده ، دَ الله تعالیٰ خبرے نهٔ بدلیږی ، هم دغه لویه کامیابي

الۡعَظِیۡمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا یَحۡزُنۡكَ قَوۡلُهُمۡ ۘ اِنَّ الۡعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِیۡعًا ؕ هُوَ

لویه | او غمژن دِ نه کړی تا | خبره دَ دوی | بیشکه | عزت | الله لره دے | ټول | هم هغه دے

ده ، او (اے پیغمبره!) دَ دوی (کافرو) خبرے دِ تا نهٔ غمژن کوی بیشکه ټول عزت الله تعالیٰ دَ پاره ده ، هغه

السَّمِیۡعُ الۡعَلِیۡمُ ﴿٦٥﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَنۡ فِی السَّمٰوٰتِ وَمَنۡ

آورېدونکے | پوهه | یاد ساتئ | بیشکه | دَ الله دی | څۀ چه | په آسمانونو کښې | او څۀ چه

هرڅۀ آوری ډیر ښۀ پوهه دے . واورئ چه داټول دَ الله تعالیٰ دی هرڅۀ چه په آسمانونو او په زمکه

فِی الۡاَرۡضِ ؕ وَمَا یَتَّبِعُ الَّذِیۡنَ یَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ

په زمکه کښې دی | او پیروی نۀ کوی | هغه خلق چه | آوازونه کوی | الله نه سوا | دَ شریکانو ؟

کښې موجود دی. او کوم خلق چه دَ الله تعالیٰ نه سوا نورو (دَ ځان نه جوړ کړو) شریکانو ته آوازونه کوی

اِنۡ یَّتَّبِعُوۡنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنۡ هُمۡ اِلَّا یَخۡرُصُوۡنَ ﴿٦٦﴾ هُوَ

نۀ | کوی پیروی دوی | مګر | دَ وهم | او نۀ دی دوی | مګر | دروغژن | هم دے دے

(خبر یئ چه) هغوی په څۀ پسے روان دی هغوی محض په ګمان پسے روان دی او صرف اټکلونه لګوی. الله تعالیٰ

الَّذِیۡ جَعَلَ لَكُمُ الَّیۡلَ لِتَسۡكُنُوۡا فِیۡهِ وَالنَّهَارَ مُبۡصِرًا ؕ اِنَّ

چا چه | جوړه کړه | تاسو دَ پاره | شپه | چه تاسو آرام وکړئ | په هغه کښې | او ورځ | روښانه | بیشکه

هغه ذات دے چه شپه ئے درله جوړه کړے ده چه آرام پکښې وکړئ او ورځ ئے روښانه جوړه کړے ده چه لیدل پکښې کوئے

فِیۡ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوۡمٍ یَّسۡمَعُوۡنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا

په دے کښې | نخښې دی | هغه قوم دَ پاره | چه آوری | دوی وائی | نیولے دے الله | خوئے

شئ بیشکه چه په دے کښې دَ (پیغمبر دَ خبرو) آوریدونکو دَ پاره دلیلونه موجود دی ګا دوی وائی چه الله ځان له خوئے نیولے دے

وقف لازم

سُبْحٰنَهٗ ؕ هُوَ الْغَنِیُّ ؕ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ؕ

هغه پاک دے | هغه بے نیازه دے | د هغه دی | څه چه | په آسمانونو کښې | او څه چه | په زمکه کښې دی

الله تعالیٰ پاک دے ، هغه غنی دے ، هر څه چه په آسمانونو او په زمکه کښې دی ټول د هغه (ملکیت) دی

اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۭ بِهٰذَا ؕ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَی اللّٰهِ

نشته دے | تاسو سره | هیڅ دلیل | د دے | آیا وایئ تاسو | په الله باندې

تاسو سره (د شرک) په دے خبره هیڅ دلیل هم نشته ، نو آیا تاسو په الله تعالیٰ باندې داسے خبرے

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْ اِنَّ الَّذِیْنَ یَفْتَرُوْنَ عَلَی اللّٰهِ الْكَذِبَ

هغه څه چه نه پوهیږئ | ووایه | بیشکه کوم خلق چه | تړی | په الله باندې | دروغ

تړئ چه خپله ترے نه خبر هم نه یئ ۔ ووایه چه څوک په الله تعالیٰ باندې دروغ تړی یقیناً هغوی

لَا یُفْلِحُوْنَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِی الدُّنْیَا ثُمَّ اِلَیْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ

هغوی به خلاصے نه بیا مومی | لږه فائده ده | په دنیا کښې | بیا | زمونږ طرف ته دی | واپس راتلل د دوی | بیا

خلاصیدے نه شی ۔ په دنیا کښې لږ ساعت مزے دے وکړی ، بیا هم زمونږ طرف ته د دوی واپسی ده ، نو

نُذِیْقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِیْدَ بِمَا كَانُوْا یَكْفُرُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَاتْلُ ع ١٢

مونږ به وڅکوو دوی ته | عذاب | سخت | په وجه د هغے | چه دوی به کفر کولو | او واوروه

بیا به مونږ دوی ته د دوی د کفر او انکار په وجه د سخت عذاب مزه وڅکوو (اے پیغمبره!) دوی

عَلَیْهِمْ نَبَاَ نُوْحٍ ۘ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ یٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَیْكُمْ

دوی ته | خبر | د نوح | هر کله چه ووئیل ده | خپل قوم ته | اے زما قومه! | که وی گران | په تاسو

ته د نوح (علیه السلام) حالات واوروه ، هر کله چه ده خپل قوم ته ووئیل چه اے زما قومه! که په تاسو باندې دلته

مَّقَامِیْ وَتَذْكِیْرِیْ بِاٰیٰتِ اللّٰهِ فَعَلَی اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْۤا

زما اوسیدل | او زما نصیحت کول | په آیتونو د الله | نو په الله باندې | ما توکل کړے دے | پس یو ځائے کړئ

زما استوګنه او د الله د حکمونو په ذریعه زما نصیحت ګران وی ، نو زما په خپل الله باندې توکل دے نو تاسو د خپلو

اَمْرَكُمْ وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا یَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَیْكُمْ غُمَّةً

خپله معامله | د خپلو شریکانو سره | بیا | نه دے وی | ستاسو معامله | په تاسو باندې | پټه

(جوړه وکړئ) شریکانو سره خپله فیصله وکړئ (چه) بیا تاسو ته په خپله خبره باندې څه شک پاتے نه شی

ثُمَّ اقْضُوْۤا اِلَیَّ وَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّیْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ

بیا | وکړئ | ما سره (څه چه کوئ) | او ما له مهلت مه راکوئ | پس که چرے | تاسو مخ واړولو | نو ما نه دے غوښتے تاسو نه

بیا ما سره خپله خوښه وکړئ او هیڅ مهلت مه راکوئ ، بیا که تاسو (زما د نصیحت نه) مخ واړوئ نو (زه څه پروا

مِّنْ اَجْرٍ ؕ اِنْ اَجْرِیَ اِلَّا عَلَی اللّٰهِ ۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ

څه اجر | نشته دے | زما اجر | مګر | په الله | او ما ته حکم شوے دے | چه زه شم

نه کوم) ما خو تاسو نه څه معاوضه نه ده غوښتے زما معاوضه خو صرف د الله په ذمه ده او ما ته حکم شوے دے چه زه

مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَنَجَّيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ

له فرمانبردارو نه | پس دوی دروغ وګڼلو دے | نو خلاص ورکړو موږ ده ته | او هغه چا ته چه | د ده سره وو

په فرمانبردارو کښے شامل شم . بیا دوی هغه دروغژن وګڼلو بیا موږ هغه او کوم چه هغه سره په کشتۍ کښے

فِى الْفُلْكِ وَجَعَلْنٰهُمْ خَلٰٓئِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

په کشتۍ کښے | او جوړ کړل موږ دوی | جانشین | او غرق کړل موږ | هغه خلق چه | دروغ ئے ګڼلی وو

وو بچ کړل او دوی مو (په زمکه کښے) جانشین جوړ کړل او کوم خلقو چه زموږ آیتونه دروغ ګڼلی وو

بِاٰيٰتِنَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا

زموږ آیتونه | پس وګوره | چه څنګه شو | انجام | د ویرولو شوو | بیا راولیږل موږ

هغه مو غرق کړل پس وګورئ چه د هغو خلقو څهٔ انجام شو ، کوم چه ویرولے شوی وو . بیا مو د هغهٔ نه

مِنْۢ بَعْدِهٖ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا

پس له ده نه | پیغمبران | د دوی د قوم طرف ته | پس دوی راوړے هغوی ته | روښانه نخښے | پس دوی نهٔ وو

پس نور پیغمبران خپلو خپلو قومونو ته ولیږل ، نو هغوی ورته څرګند دلیلونه یوړل خو دا وُنهٔ شوه

لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ؕ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِ

چه ایمان ئے راوړے وے | په هغه څهٔ | چه دوی دروغ ګڼلی وو هغه | وړاندې | دغه شان | موږ مُهر لګوو | په زړونو

چه په هغه څهٔ ایمان راوړے وے کوم چه ئے وړاندې دروغ ګڼلی وو ، موږ دغه شان د سرکشانو په زړونو باندې

الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى وَهٰرُوْنَ اِلٰى فِرْعَوْنَ

د حد نه د تیرېدونکو | بیا وُ لیږل موږ | پس له دوی نه | موسیٰ | او هارون | طرف د فرعون

تاپه لګوو ، بیا موږ د دغے (پیغمبرانو) نه پس موسیٰ او هارون علیهما السلام دواړه فرعون او د هغهٔ

وَمَلَا۟ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٧٥﴾

او د ده د سردارانو ته | په خپلو نخښو سره | نو دوی غرور وکړو | او دوی وو | قوم | ګناهګاران

دلباریانو ته د خپلو نخښو سره ولیږل خو هغوی لویٔ وکړه او دغه خلق وو مجرمان .

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْٓا اِنَّ هٰذَا

بیا چه هرکله | راغے دوی ته | حق | زموږ له طرف نه | دوی ووئیل | بیشکه | دا (خو)

نو هرکله چه ورته زموږ د طرف نه حق ورغے ، نو هغوی ووئیل چه دا خو څرګند

لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوْسٰٓى اَتَقُوْلُوْنَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمْ

جادو دے | ښکاره | ووئیل | موسیٰ | آیا تاسو وایئ دا | د حق په باره | هرکله چه هغه راغے تاسو ته

جادو دے . موسیٰ علیه السلام ووئیل چه آیا تاسو د حق په حقله داوایئ هرکله چه هغه تاسو ته راغے

اَسِحْرٌ هٰذَا ؕ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُوْنَ ﴿٧٧﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا

آیا دا جادو دے ؟ | او نهٔ کامیابیږی | جادوګر | دوی ووئیل | آیا ته راغلے یې موږ ته

دے چه دا جادو دے ؟ حال دا دے چه جادوګر هیڅکله نهٔ کامیابیږی . هغوی ووئیل چه آیا ته موږ

لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا وَتَكُوْنَ لَكُمَا

چه ته وا اړوې موږ | له هغه څه نه | چه موندلي دي موږ | په هغې | خپل پلار نیکه | او دی | تاسو دواړو له

ته د دې د پاره راغلي یې چه ته موږ د هغې لارې نه واړوې په کومه چه موږ خپل پلار نیکه موندلي دي، او چه د ملک

الْكِبْرِيَآءُ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾ وَقَالَ

سرداري | په زمکه کښې | او نه یو موږ | تاسو دواړه | منونکي | او وویل

مشري ستاسو د دواړو په لاس راشي ۰ او موږ خو تاسو دواړه هیڅ‌چرې نه منو . او فرعون (خپلو سړو

فِرْعَوْنُ ائْتُوْنِيْ بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ

فرعون | راولئ ما ته | هر جادوګر | هوښیار | پس هر کله چه راغلل | جادوګران

ته) وویل چه ما له ټول ماهر جادوګر راولئ . نو هر کله چه جادوګر راغلل نو

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰۤى اَلْقُوْا مَاۤ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّاۤ اَلْقَوْا

وویل | دوی ته | موسی | د غورزوئ | هغه څه چه تاسو غورزونکي یئ | بیا هر کله چه | دوی وغورزول

موسی علیه السلام ورته وویل څه چه اچول غواړئ هغه رامیدان ته کړئ . بیا هر کله چه هغوی (خپل پړي

قَالَ مُوْسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ ۙ السِّحْرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهٗ ؕ

نو وویل | موسی | څه چه تاسو راوړي دي | (هغه) جادو دے | بیشکه الله | به هغه اوس باطل (بېکار) کړي

او کوتلي) وغورزول نو موسی علیه السلام وویل چه تاسو څه راوړي دي هغه جادو دے. الله تعالی به دا ډیر زر فنا کړي

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ

بیشکه الله | نه سموي | کار | د مفسدانو | او حق به (ثابت) کړي | الله | حق

بیشکه الله تعالی د فسادیانو کار له سمون نه ور کوي . او الله تعالی د خپلو وعدو سره مطابق حق

بِكَلِمٰتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَمَاۤ اٰمَنَ لِمُوْسٰۤى اِلَّا ع ١٢ ١٣

په خپل حکم سره | اګر که | نه وي خوښوي | مجرمان خلق | پس ایمان راونه وړو | په موسی | مګر

رښتینې کوي اګر که د مجرمانو ناخوښه وي . پس د فرعون او د هغه د سردارانو د ویرې

ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِمْ اَنْ

یوه ډله | له قوم د هغه نه | په ویره | له فرعون نه | او له سردارانو د دوی نه | چه

نه د موسی علیه السلام د قوم د یو څو کسانو نه سوا چا هم په دهٔ ایمان رانه وړو چه چرته په مصیبت

يَّفْتِنَهُمْ ؕ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهٗ

عذاب به کړي دوی | او بیشکه | فرعون (دو) | زور آور | په زمکه کښې | او بیشکه هغه (دو)

کښې ئې اخته نه کړي . او بیشکه چه فرعون په ملک کښې ډیر زور آور دو ، او هغه به ډیر

لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوْسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ

له حد نه تیریدونکو | او وویل | موسی | اے زما قومه! | که چرے تاسو | ایمان راوړے دی

زیاتے کولو . او موسی علیه السلام دا وویل چه اے زما قومه ! که تاسو په (رښتیا) په خدائے

بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوْا عَلَى اللّٰهِ

په الله | نو هم په هغهٔ باندې | توکل کوئ | که چرې يئ تاسو | فرمانبردار | پس دوی وويل | په الله باندې

ايمان راوړې وی نو په هغهٔ باندې تکيه وساتئ که تاسو فرمانبردار يئ . نو هغوی جواب ورکړو چه زمونږ په

تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا

توکل وکړو مونږ | اے زمونږه ربه! | مهٔ جوړوه مونږ | فتنه | د پاره د قوم | د ظالمانو | او خلاصے راکړه مونږ ته

الله تعالیٰ توکل دے اے زمونږ ربه! مونږه د ظالمانو په لاس کښے فتنه مهٔ ګرځوه او په خپل رحمت مونږ د

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰى

په خپل رحمت سره | له قوم د کافرانو نه | او مونږ وحی وکړه | موسیٰ ته

کافرانو د ظلم نه بچ کړه . او مونږ موسیٰ او د هغهٔ ورور ته وحی

وَاَخِيْهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوْتًا وَّاجْعَلُوْا

او د دهٔ ورور ته | چه | تاسو جوړ کړئ | د خپل قوم د پاره | په مصر کښے | کورونه | او جوړ کړئ

وکړه ، تاسو د خپل قوم د پاره په مصر کښے کورونه قائم وساتئ ، او خپل کورونه

بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ

خپل کورونه | د عبادت ځايونه | او قائم کړئ | مونځ | او زيرے ورکړه | مؤمنانو ته | او ووئيل

د مونځ ځايونه کړئ ، او د مونځ پابندی ساتئ او ته مؤمنانو له زيرے ورکړه او موسیٰ عليه السلام

مُوْسٰى رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهٗ زِيْنَةً وَّ

موسیٰ | اے زمونږه ربه! | بيشکه تا ورکړے دے | فرعون | او د دهٔ سردارانو ته | زينت | او

ووئيل اے زمونږه ربه! تا فرعون له او د هغهٔ سردارانو له د ښائست سامانونه او ډير مالونه

اَمْوَالًا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِكَ ۚ

دولت | په ژوند د دنيا کښے | اے زمونږ ربه! | چه دوی ګمراهه کړی (خلق) | ستا د لارے نه

په دے دُنيا ورکړی دی (نتيجه ئے دا چه) اے زمونږ ربه! هغوی ستا د لارے نه خلق ګمراه کوی ،

رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ

اے زمونږ ربه! | فنا کړه | مالونه د دوی | او سخت کړه | زړونه د دوی

اے زمونږ ربه! د دوی مال او دولت برباد کړه ، او د دوی زړونه سخت کړه ،

فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٨٨﴾ قَالَ قَدْ

چه دوی ايمان رانهٔ وړی | تر دے چه | دوی وګوری | عذاب | دردناک | الله وفرمائيل | يقيناً

چه هيڅ چرے ايمان رانهٔ وړی ، تر دے چه دردناک عذاب ووينی . الله تعالیٰ ورته وفرمائيل

اُجِيْبَتْ دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيْمَا وَلَا تَتَّبِعٰٓنِّ سَبِيْلَ الَّذِيْنَ

قبوله کړے شوه | ستاسو دُعا | پس تاسو دواړه ثابت قدم وسيږئ | او تابعداری مهٔ کوئ | د لارے | د هغو خلقو

چه ستاسو دُعا قبوله شوه نو په خپله لاره قائم وسيږئ او د هغه چا په لار مهٔ ځئ چه

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٩﴾ وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ

چه علم نه لري | او پورې ویستل مونږ | بني اسرائیل | دَ دریاب نه | پس دوی پسې شو

نهٔ پوهیږي . او مونږ بني اسرائیل دَ سمندر نه پورې ویستل ، نو فرعون او دَ هغهٔ

فِرْعَوْنُ وَجُنُوْدُهٗ بَغْيًا وَّعَدْوًا ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۙ

فرعون | او دَ دهٔ لښکرې | په ظلم | او زیاتئ سره | تر دې چه | اوکله | دې په ډوبیدو شو

لښکرو نه هم دَ ظلم او دَ زیاتۍ په غرض ورپسې روان شول ، تر دې چه هغه په ډوبیدو شو نو

قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِيْٓ اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُوْٓا

نو وې وئیل | ما یقین وکړو | چه نشته دے | (څوک) معبود | سوا | دَ هغه ذات نه | چه ایمان راوړے دے په هغه | بني

وې وئیل چه زهٔ ایمان راوړم چه دَ هغه ذات نه سوا بل معبود نشته په کوم چه بني اسرائیلو ایمان

اِسْرَآءِيْلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩٠﴾ آٰلْئٰنَ وَقَدْ عَصَيْتَ

اسرائیلو | او زهٔ | له فرمانبردارانو نه یم | آیا اوس (ایمان راوړې) | حال دا چه تا نافرماني کړې ده

راوړے دے او زهٔ په مسلمانانو کښې شامليږم . دوی فرمائیل) اوس (ایمان راوړې)؟ حال دا دے چه له

قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْكَ بِبَدَنِكَ

وړاندې له دې نه | او ته وې | له فساد کوونکو نه | پس نن به | مونږ نجات درکړو | ستا بدن ته

دې نه وړاندې تا نافرماني کړې ده او ته له فساد کوونکو نه یې . پس نن به مونږ ستا بدن بچ کړو

لِتَكُوْنَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةً ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ

چه ته شې | هغه چا دَ پاره | چه تا نه وروستو راتلونکي دي | نخښه | او بیشکه | ډیر | له خلقو نه

چه ته دَ راتلونکو نسلونو دَ پاره (دَ عبرت) نخښه شې او واقعي ډیر خلق زمونږ دَ نخښو نه

عَنْ اٰيٰتِنَا لَغٰفِلُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّاْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ ع ٩ ١٠ ١٣

زمونږ له آیتونو نه | بې خبره دي | او بیشکه | ځائے ورکړو مونږ | بني اسرائیلو ته | ځائے ښهٔ

بې خبره دي . او بیشکه مونږ بني اسرائیلو له په زمکه ډیر ښهٔ ځائے ورکړو

وَّرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْا حَتّٰى جَآءَهُمُ

او مونږ روزي ورکړې دوی ته | له پاکیزه څیزونو | پس دوی اختلاف ونهٔ کړو | تر دې چه | راغے دوی ته

او مونږ دوی له پاکیزه څیزونو نه رزق ورکړو ، نو دوی (یو بل سره) اختلاف ونهٔ کړو ، تر دې چه دوی ته

الْعِلْمُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ

علم | بیشکه ستا رب به | فیصله وکړي | دَ دوی ترمینځه | په ورځ دَ قیامت | په هغه خبره کښې | په کومه کښې چه دوی

(دَ حق) علم راغے . بیشکه ستا رب به دَ قیامت په ورځ دَ دوی ترمینځه فیصله وکړي په هغه خبرو کښې په کومو

يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٩٣﴾ فَاِنْ كُنْتَ فِيْ شَكٍّ مِّمَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ

اختلاف کولو | پس که چرې ته یې | په شک کښې | له هغه (کتاب) نه | چه نازل کړو مونږ | ستا طرف ته

کښې چه دوی اختلاف کولو . که چرې تا ته په هغه خبرو کښې کومې چه مونږ په تا نازلې کړې دي څهٔ شک وي نو

فَسْئَلِ الَّذِيْنَ يَقْرَءُوْنَ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ الْحَقُّ

نو پوښتنه وکړه | د هغه خلقو نه | چه لولي | کتاب | وړاندې له تانه | بیشکه راغلے دے تاته | حق (قرآن)

د هغه چا نه پوښتنه وکړه چه له تانه وړاندې کتابونه ئے لوستل . بیشکه تاته د خپل پروردګار د طرف نه

مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الَّذِيْنَ

ستا د رب له طرف نه | پس مه کیږه ته | له شک کوونکو نه | او مه کیږه ته | له هغو خلقو نه

حق راغلے دے ، نو هرګز په شکمنو خلقو کښې مه شامليږه او په هغه خلقو کښې هم ځان مه ګڼه

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَتَكُوْنَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

چه دروغ ئے وګڼل | د الله آیتونه | پس ته به شے | له نقصان موندونکو نه | بیشکه | هغه خلق چه

چه د الله تعالیٰ نخښې دروغ ګڼړي ، ګني تاوانی به شے . بیشکه د چا په حقله چه ستا

حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَآءَتْهُمْ

ثابت شو | په هغوی باندې | حکم | ستا د رب | ایمان نه راوړی | او که چرے | راشي دوی ته

د رب خبره ثابته شوے ده هغوی ایمان نه راوړی . اګر که هر قسم نخښې ورته

كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٩٧﴾ فَلَوْلَا

ټول معجزے | ترڅو چه | دوی وګوری | عذاب | دردناک | پس ولے نه

راشي . ترڅو چه دردناک عذاب ونه وینی . نو ولے (مثال نشته) چه یو

كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيْمَانُهَآ اِلَّا قَوْمَ

شو | یو کلے | چه ایمان ئے راوړے وے | نو نفع ئے رسولے وے ته | د دے ایمان | سوا | د قوم

کلی د عذاب لیدو نه پس ایمان راوړے وی او خپل ایمان ورته نفع ورکړی وی بغیر د یونس علیه السلام د

يُوْنُسَ ۚ لَمَّآ اٰمَنُوْا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ

د یونس نه | هر کله چه دوی ایمان راوړو | (نو) مونږ لرے کړو | له دوی | عذاب | د ذلت

قوم نه ، هر کله چه هغوی ایمان راوړو ، نو مونږ ترے نه شرمونکے عذاب په دے دنیا کښې لرے

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ

په ژوندِ د دنيا کښې | او مونږ نفع ورسوله دوی ته | ترڅه موده پورې | او که چرے غوښتلے | ستا رب

کړو ، او دوی ته مو تر یوے مودے پورے نفع ورسوله . او که ستا رب غوښتلے نو خامخا

لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيْعًا ۚ اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ

نو ایمان به راوړے | هغه چا چه په زمکه کښې دی | ټولو په جمع | پس آیا ته | به مجبوره کړے

خلق چه په مخ د زمکے دی ټولو به ایمان راوړے وو ، نو آیا ته خلق په دے مجبوره کوے

النَّاسَ حَتّٰى يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ

خلق | ترڅو چه | دوی شي | مؤمنان | او نشته د طاقت | یو نفس له

ترڅو چه دوی ایمان راوړی او هیڅوک دا نه شي کولے

اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ

چه هغه ايمان راوړي | مګر | په حکم د الله | او هغه غورزوي | ناپاکي | په هغو خلقو چه

چه ايمان راوړي مګر د الله تعالىٰ په حکم سره ، او الله تعالىٰ پليدي په هغه چا ورغورزوي چه د

لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوْا مَاذَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ

نه پوهيږي | ووايه | وګورئ | څه څيزونه دي | په آسمانونو کښې | او په زمکه کښې

عقل نه کار نه اخلي . ورته ووايه چه لږ وګورئ په آسمانونو او په زمکه کښې څه څه څيزونه موجود دي

وَمَا تُغْنِي الْاٰيٰتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠١﴾

او په کار نه راځي | نخښې | او ويرې | هغو خلقو ته | چه ايمان نه راوړي

او (د دنيا) ټولې نخښې او ټولې ويرې هغه خلقو له هيڅ فائده نه ورکوي کوم چه ايمان راوړل نه غواړي .

فَهَلْ يَنْتَظِرُوْنَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِيْنَ خَلَوْا

پس دوی انتظار نه کوي | مګر | په شان | د ورځو | د هغو خلقو | چه تير شوي دي

نو آيا اوس دوی د هغه ورځو انتظار کوي کومې چه له دوی نه په

مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ قُلْ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾

وړاندې له دوی نه | ووايه | پس انتظار کوئ | بيشکه زه (هم) | تاسو سره | له انتظار کوونکو نه يم

وړاندې تيرو خلقو راغلې وې . ورته ووايه چه ښه ده تاسو هم انتظار کوئ او زه هم تاسو سره انتظار کوم .

ثُمَّ نُنَجِّيْ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كَذٰلِكَ ۚ حَقًّا

بيا | مونږ خلاصي ورکوو | خپلو پيغمبرانو ته | او هغو خلقو ته | چه ايمان ئې راوړے دے | د غه شان | حق دے

نو بيا به (د عذاب په وخت کښې) مونږ خپل پيغمبران او (نور) مؤمنان بچ کړو ، هم د غسې زمونږ ذمه واري

عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

په مونږ باندې | چه مونږ بچ کړو | د ايمان خاوندان | ووايه | اے | خلقو!

ده چه مؤمنان به بچ کړو . (اے پيغمبره!) ووايه چه اے خلقو! که

اِنْ كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْ دِيْنِيْ فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِيْنَ

که چرے تاسو يئ | په شک کښې | له دين زما نه | نو زه عبادت نه کوم | د هغو

اوس هم زما د دين په حقله ستاسو څه شک پاتے دی ، نو زه د هغې معبودانو عبادت نه کوم چه

تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِيْ

د کومو چه تاسو عبادت کوئ | سوا د الله نه | ليکن | زه عبادت کوم | صرف د هغه الله

تاسو ئې بغير د خدائے نه عبادت کوئ ، بلکه زه خو د هغه الله عبادت کوم چه ستاسو ژوند او

يَتَوَفّٰىكُمْ ښ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ

چه مرګ درکوي تاسو ته | او ما ته حکم شوے دے | چه | يم زه | د ايمان والو نه | او دا چه | نيغ کړه

مرګ د هغه په قبضه کښې دے او ما ته حکم شوے دے چه په مؤمنانو کښې د شامل يم او دا حکم ئې راکړے دے چه

ع ١١ ١٥

وَجۡهَكَ لِلدِّيۡنِ حَنِيۡفًا ۚ وَلَا تَكُوۡنَنَّ مِنَ الۡمُشۡرِكِيۡنَ ﴿١٠٥﴾

مخ خپل | دين | حنيف ته | او مه کيږه ته | له مشرکانو نه

خپل ځان د دين غاړې ته يو مخيز کړه ، او په مشرکانو کښې مه شامليږه -

وَلَا تَدۡعُ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنۡفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَاِنۡ فَعَلۡتَ

او مه بلله | د الله نه سوا (بل څوک) | چه نه نفع دررسولې شي تاته | او نه نقصان دررسولې شي تاته | که ته دا دې وکړه

او د الله تعالیٰ نه سوا د هغه چا نه دُعا مه غواړه چه نه نفع درکولے شي او نه ضرر درکولے شي، که

فَاِنَّكَ اِذًا مِّنَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿١٠٦﴾ وَاِنۡ يَّمۡسَسۡكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ

نو بيشکه ته به | هغه وخت کښې | له ظالمانو نه | او که چرے دررسوي تاته الله | (څه) تکليف

داسې دې وکړل نو په ظالمانو کښې به شميرشې. او که الله تعالیٰ درته تکليف دررسوي، نو بيا د

فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنۡ يُّرِدۡكَ بِخَيۡرٍ

نو نشته څوک لرے کوونکے | د هغې | سوا د هغه نه | او که چرے | هغه رسول غواړي تاته | (څه) بښيګړه

هغه نه بل څوک ئے لرے کولے نه شي ، او که هغه درته خير رسول غواړي نو د هغه فضل

فَلَا رَآدَّ لِفَضۡلِهٖ ؕ يُصِيۡبُ بِهٖ مَنۡ يَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِهٖ ؕ

نو نشته څوک دفع کوونکے | د هغه د فضل | رسوي | دا (فضل) | چا ته چه غواړي | له خپلو بندګانو

هيڅوک رد کولے نه شي ـ د هغه چه په کومو بندګانو مرضي وشي نو فضل پرے کوي.

وَهُوَ الۡغَفُوۡرُ الرَّحِيۡمُ ﴿١٠٧﴾ قُلۡ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ

او دے | بخښونکے | مهربان دے | ووايه | اے | خلقو | راغلے دے تاسو ته

او هغه بخښونکے رحم کوونکے دے. ووايه چه اے خلقو! تاسو ته د خپل رب د طرف

الۡحَقُّ مِنۡ رَّبِّكُمۡ ۚ فَمَنِ اهۡتَدٰى فَاِنَّمَا يَهۡتَدِىۡ لِنَفۡسِهٖ ۚ

حق (قرآن) | ستاسو د رب له طرف نه | پس څوک چه | په نيغه لاره راشي | پس بيشکه هغه په سمه لار راځي | خپل ځان د پاره

نه حق رارسيدلے دے. نو څوک چه په سمه لار روان شو نو د خپل ځان د پاره روان شو -

وَمَنۡ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَا ۚ وَمَاۤ اَنَا عَلَيۡكُمۡ

او څوک چه | بے لارے شو | نو بيشکه هغه بے لارے کيږي | خپل ځان د پاره | او نه يم | زه | په تاسو باندې

او څوک چه ګمراه شو نو وبال ئے په خپل ځان شو ، او زه ستاسو څه ذمه وار خو نه

بِوَكِيۡلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعۡ مَا يُوۡحٰۤى اِلَيۡكَ وَاصۡبِرۡ

نګهبان - | او پيروي کوه ته | د هغه څه | چه وحي ئے کولے شي | تاته | او صبر کوه

يم. او په هغه وحي عمل کوه کومه چه تاته راځي او صبر کوه

حَتّٰى يَحۡكُمَ اللّٰهُ ۚۖ وَهُوَ خَيۡرُ الۡحٰكِمِيۡنَ ﴿١٠٩﴾

ترڅو چه | فيصله وکړي | الله | او دے | د ټولو نه ښه | فيصله کوونکے دے

ترڅو چه الله تعالیٰ فيصله وکړي - او هغه ډير ښه فيصله کوونکے دے -

ع ١١ ١٦

سُوْرَةُ هُوْدٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَّ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَلٰثٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّعَشْرُ رُكُوْعَاتٍ

سورة هود مكي ده او پكښې | (شروع) د الله په نوم چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | ۱۲۳ ایتونه او ۱۰ رکوع ګانې دي

شروع کوم د الله په نوم سره چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

الٓرٰ قف كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ

الف لام را | (دا) کتاب دے | چه محکم کړے شول | آيتونه د دے | بيا په تفصيل سره بيان کړے شول | له طرفه | د حکمت والا

(قرآن) يو داسے کتاب دے چه آيتونه ئے (په دلائلو سره) مضبوط دي، او بيا د اچه پرانستي بيان شوي دي

خَبِيْرٍ ۝١ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ

خبردار | چه عبادت مه کوئ | سوا د الله نه | بيشکه زه | تاسو له | د هغه له طرفه | ويروونکے

د يو حکيم باخبره د طرف نه، دا چه د الله نه سوا د بل چا عبادت مه کوئ. زه د هغه د طرف نه تاسو له ويروونکے

وَّبَشِيْرٌ ۝٢ وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ

او زيرے ورکوونکے يم | او دا چه | بخښنه وغواړئ | د خپل رب نه | بيا | توبه وکړئ | د هغه په حضور کښې

او تاسو ته زيرے ورکوونکے يم، او دا چه د خپل رب نه بخښنه غواړئ، بيا هغه ته ځان رجوع ساتئ

يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّ يُؤْتِ

هغه به درکړي تاسو ته | سامان (د ژوند) | (ډير) ښه | يو مقرر وخت پورے | او | ورله به کړي

هغه به درله (د ژوند ون) ښکلے سازوسامان تر يو مقرر وخته درکوي او (په آخرت کښې)

كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ

هر | خاوند د بزرګئ ته | د هغه بزرګي | او که چرے تاسو مخ واړوئ | نو بيشکه زه | ويريږم

زيات ښه عمل کوونکو ته به زيات ثواب ورکړي، او که چرے تاسو (د الله تعالی نه) مخ واړوئ نو بيشک

عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ۝٣ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ

په تاسو | د يوے لوئے ورځے د عذاب نه | هم د الله طرف ته | تاسو له واپس تلل دي | او هغه

زه په تاسو باندے د يوے لوئے ورځے د عذاب نه ويريږم. هم د الله تعالی طرف ته ستاسو واپسي ده او هغه

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٤ اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ

په هر څيز باندے | قادر دے | واوره ! | بيشکه دوی | راغبرګوی | خپلے سينے

په هر څه پوره پوره قدرت لري. واوره ! دوی خپلے سينے تاووي چه د الله تعالی

لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ؕ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ

چه پټ شي دوی | له هغه نه | واوره ! | څه وخت | چه دوی اغوندي | جامے خپلے | (الله) پوهيږي

نه پټ شي. واوره ! چه دوی څه وخت په ځان جامے راواچوي نو الله تعالی ته هغه

مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٥

په هغه څه | چه دوی پټوي | او په هغه څه | چه ښکاره کوي دوی | بيشکه هغه | پوهيږي | په رازونو | د سينو

هر څه معلوم دي کوم چه دوی پټوي او کوم چه څرګندوي هغه د زړونو په رازونو (هم) ښه خبردار دے.